II

Marija Bērkšēna

1) Dienu stāstu. Kuģa.
2) Es sveicināta. "

Selmiņsch ne teize ne ~~ne~~ a wahrdā; wiņsch tik pa
kustejahs ar krehslu, nospihdahzahs — un ~~ka~~ klaark-
šķrana bij tahdā, ka kad tai nesglis taptu galā
usmests un Suliņa labi ſinaja, ko tai nosīh-
meja. — gohdā saeſkrahsas
Bahnīņā Selmiņu retī redſeja. Katrs to labi ſinaja
ka wiņsch ſwa laika Lenteneem ſihmi paredſeht;
Tahs mudſeja ar ka Selminn tehws eſot weens bē-
dſeewis. Bet tas ihſtōs ne kad pee galda nedſehrās
pirms ka tas ne eedſahja ſawā iſtaba ſawu ſirmo
pakuſelo matu drihſ no ſahkā glaudſiht un ſahk
tam ſahnīņa tas ſolihtahs rohſainos ſee
lohgos lahn brihdi. Ne weenam ne bij brihw
winu tas braukeht. Ir pat Suliņam, wiņa lī
tekleine. — Reiz ſauza pat ſkoļeni, par man
tas kahrīņa — bet atkal jāri ſanehma, kad
kalītē lahzaros pee wiņa ſwainā klaweņa ka
tas aiſeetens lenzinoja: „ko nu, nu ſiņam
Selmiņu teiht! naw wairs kuliete ruhmes, ne
iwar nepēla ſaſeet. (apſkrejahs ruhkdami aiſ
kalstas, tahlak tas ſkatitajus pats aukſtejam
lauka, bet wiņi ſazehlahs ſkatitajus ar ween aukſtahk,

Perſonas preekſch-lugā.

Hamilkar.
Baltesar.
Ofola-Tehws, } abi weži.
Leenihte, tahſeewa }
Pirmais, }
Otrais, } Kreews.
Treſchais, }
Kungs, }
Kunſte, } Schulz.
Jaunkungs }
Pirmais, }
Otrais, } Igaunis.
Treſchais }
Selmiņu Suliane.
Kalniņu Kalentins.
Witols.
Sarinſch.
Toffel.
Hauſchel.

Leenu stahstu.

Zahrtibas-ſkraugi, Latweeſchi, Wahzeeſchi, Kreewi
Igaueni, Schihki.

Preekſch-luga notiek tai 26tā jūnī m. d. 1873 g. kā parnākā wiſſeakrigā Latweeſchu ſeedſchanas-ſwehtku deenā Rihgā Tomas-baſnizas-pagalmā.

Preekſch-luga.

1. ſkats.

(Kahrtibas-uſraugi, kauſis-eet bareem baſnizā. Pehz tam Oſola-tehws ar Leenihti pee rokas.)

Oſola-tehws: Nahz nu, maht muſchiņ, nahz! Nahz Leeniht muſchiņ! nerauſtees ze ko! Ka tad mahjā ſi tahda droſcha. Reſi, muſchiņ, ſche wiņa weeta, no kuras jau nedelahm runajuſchi, ja us ko meh gan wezi kuldami, ka tehrni preekſchā ſtahſees! Reſi, reſi, Leenihte! ſchis wiņas Deewa-namā, kurpē Lenlaiku gan ar rukkeem ſweedreem zelts, un iſkura nu pirmo reiſ atſkanehs wſeſmas, zehluſchahs ſ muſchi ſirdſchgaumeem, wiſſu kungu kungam par godu un ſlawu.

Leenihte: (zeļos meſtamees.) Ak augſtais Debeſstehtihs!

Oſola-tehws: Ko nu Leenihte muſchiņ! Newis tā te. Zelees ahtri ſchā!

Leenihte: (uſzeldamees.) Ak augſtais Debeſstehtihs! Kas to lenalk buhtu ſirdſtiņi eedomajees, kas nu notiek.

2. Въ латышскомъ клубѣ. Порадуемся высокому наслажденію въ церкви! (eet wisi Dziks-basnīzā)

4. skats.

(Lgnor, Ivan un Jaunkundze Schulz.)

Izl. Schulz: Jūs brūnveicaat! Lumsort!

Iv. Schulz: Rūsu labsan! Sauerbreis jūmyam Lautu —

Lgņ. Schulz: Kundzoņ! un esam Kuntau usir jaut kai nevisu Gulvgansit vom Kaiser Sprezidal mit notsulau Gun.: Jahr kūmmt, vsallu usir uin Libsan javainot gnan. (eet basnīzā.)

5. skats.

6. skats.

Loffel. Abaudzek.

(5. skats.)

1, 2, 3, Lgaudzi.

1,: (iepreekšk eedams.) Ko jaki tur nu wehl rehgajatees.: Nabzeet lok weenreiz!

2,: Ak tu brihnums! ne weena paslika karoga te ne reds! Waj tu atminees.: muhsu swehtkos Lehrpatā bij karogi gulalam.

3,: Ja, ja! — Pilsgas kungi lai-dam nakšgaki, waj ovr ne tam wēl neļi. — —

(eo-eet basnīzā)

(Lgaudzi iekš.)

...in, ej Jzroch, vsallu mās ...ot.

...' bohsor zum Kabbē. (eet Abaudzek's uf Loffel nofglau-

...nuu.?

(nofstahjahs ar labā puse.)

...nu. (Is basnīzas atpakaļ ...e G-mol no J. S. Bach.)

...zō Jaunkundze Brūsek?

...tat Kōbal Jsch.

...Abaud zēgenbrauft?

...?

2. Bē lamsuikostes kungs. Norādījumi bīskapa mūzikas nākšanai bē dzērkslī! (cet visi triks-bahnīzā)

(Kungs, Ivars

Ivl. Schulz: Jūs bū
Iv. Schulz: Rūss bū
Jūl. Schulz: Kundzes
bai nouskū
mit uzsp
uzsit un

Lubs gan vēlēs vairāk lajeit?
Ne vīs: Pilsētejā laikā —
Kas ī pilsētejā laikā? — Doktors,
Es rokstīju. waļāja tapat
Ko tad? Lubs rakstījeit?
Pēt ko tad?
Doktera kungs.
Jums trukst gan uzstāzēs
pat uz mana.
Lubs malvedīs. Ē kuģīs
tik jūrs apgrūtinājumā.
Juliane!?
Doktera kungs: es jau uz
jāt lehnus seemahm gan
provēsīs (melnajā jūrā) ween
Tuzsit ar
Kaļam nodarbošēs, bet —

6. skats.

Loffel. Mauskel.

Mauskel: Aller Anfang ist schwer, ist schwer, wollen wir
hoffen, wird bald gut sein wird.
Loffel: Auf! Dummer Junge! bösser sein Kabbē. (cet
aktreem lokeem atpakaļ. Mauskels uf Loffeli noskau-
dīdams cet bahnīzā.)

7. skats.

Witols: Saritschi.

Saritschi: Gehn wir denn nicht spazieren?
Witols: Schön! lettischen Dienern. (nostahjahs ābeļa puķē.)
Saritschi: Aber unsere Villetten —
Witols: Pfeift. Morgen sie haben. (Is bahnīzas atskan
chagelu muzika. Skehle G-mol no J. S. Bach.)
Saritschi: Aber sag, was sagst du zu dieser Musik?
Witols: Schlaf! — — Pfeift und das Pöbel scheu.
Saritschi: Wo hast du den gestrigen Abend zugebracht?
Witols: Versteht, du weißt ab das —
Saritschi: Ja. Viel genossen?

Witols: Kam ūnr ekliņš Dūzums Chateau Lafite.
Sarinķis: Rūblūnūšķas Šallūnš?
Witols: Dulbķenoškūnķis.
Sarinķis: Leņ ūnr Ūnsorts jouk?
Witols: Klainiņkait, unr 5 mit zvani oo.
Sarinķis: Kūnr ķeid ūņ ņavain.
Witols: Borg. Reur iš ņorgn ķer, ģinģ nr ķort (meij hahaha haha) ģinģ nr ķort, rzeu uns angšķoštaunš Šķeuni.
Sarinķis: Ušnuol, ķš šaš! (uz Juliane rakstīdams.)
Witols: Aš – uš!

8. ķkats.

(Juliane aktri nalkšana, wiņa ir baltā kleitā gehrbusees, baltu ķeburi ar garu filu ķleijeru. Baņnīņā eķalk ķeedakt weenbalšīgi wihru-koris nakšķu ķeesmu, ķišt tad, kad Juliane ķagal-ma widu nonakkuši.)

Deews kungs ir muhsu ķtipra pils,
Kur behdās waram tvertees,
Tuzhķi palihgs, kas muhs nepeenvilš,
Pee ka mehs waram kertees!
Tas breesmigs ecnaidneeks,

Kam grehku dariht preeks,
Tas gakša nakt un deen
Uš launu wiltu ween:
Kas war preekšķ wiņa glabtees.

9. ķkats.

Juliane, Valentins: Pēdējais aktreesu sabeedrē nahk ar ošola darinņu roku, kuru tas jaunā ķrihkku-pog-ņauruma grib ķprauķt, bet aizņrakstīto Juliani eeraudzijis, patura to rokā, un noštahjahs Julianai eķakņis baņnīņas durwju ķuķē.)

Tam Deewa wahrdam nebuhs zeest,
Lai trako, kam tehk trakot.
Deews neliks ķawu lauku grimst,
Glabs tō waj wahrdu ņakot.
Grib tee muhs ņemt kaut,
Teb muhsu leetas raut, –
Lai noteek Deewa prahts,
Teem labums buhs nekahds.
Abums Debes-manta paliks.

(M. Luthers.)

Juliane: (zehos mehdameeš pazeltahs rokahm.) Tu jehe es
lauschu jauw juchreftibu, es lauschu to!" (ta pa-
zehahs tehm, grib eet baſnizā, Walentins nohtah-
jahs tai preekſchā, abi brihtinu jaſkatahs.)

Walentins: Jaunkungs! es jums lubsju, peepeemeet jeb o ſola-
ſaripu (ſneeſtō Julianai) no manis, jeb ai deenai
par peeminu! (Juliane ſola-ſaripu japehmuſi
eet ahtreem ſoleem baſnizā.) Es ſmu Kalnina
Walentins — — — Tu jehe es lauschu jauw
juchreftibu, es lauschu to!" "kas tas bij? Tu nedabu
no tahs weetas, kur juchreftibas tohs apſpeeſchanas
tas us wiſu muhſchibu! — Tu kas tu gan bij?! —
(eet baſnizā.)

10. ſkats.

Witols. Saripſch.

Witols: Saripa, Saripa!! heſt tu Dauß ganrodam? Saripa,
dohd wehrā ahrā ugunī Jumatiku! Dai Gott
blinſtu Jumotiku! — Ahrā wehrſ iſt mit tir Dum?
Hahſt dauſt du Dumm in die Balkan Saripa? Du
ſolſt daß nuſt ſtuzen, wenn ſchwarza Weibar
wuzhſtohſen dal — —

Saripſch: Schwing! atwer uf —

Witols: (peeſeeds.) Dai Gott, dus Pferd iſt wonnükt! (us Saripu.)
Saripa, dai Gott, Saripa! ab zuhſt ſpur ſpus, ſpur zuhſt ab
ſäuſterlich, komm wallan wir bauſen wahſa zu Kropſel!

Saripa: Ach, ich komme nicht... (Kur wihſtē to wiſkdeenu
dſihſoſahs, warbuht ee-
Witols: Waſhi wirſt du dumm gahſnu? ſtēkuſi)

Saripa: Dut wohß iſt ſchon...

Witols: Ach zum Dauſal! (aiſeet zaur eelu ſchkaudidams)
Sſſiſiſiſ! Sſſiſiſiſ! Sſſiſiſiſ! —

Saripſch: Weſels! (no attahleenes lepeni nopeendams eet
baſnizā)

Preeksmeti:
~~Meeſa jaunkahſa~~,
Pradſihſchi,
Behſiņa dihſe,
Maiſiņa, ſeenaſneeze ſelmiņos.
Aufis, kutſkeris.
Julains.

Kahſu-weeſi.

Slimineeki

Noteek: Wiļsenē.

~~Behdu bagas~~ Pirmais zehleens noteek Zelmiņōs pehdejās julija m. d. 1874. — Otrais zehleens aiztopas Seenas pehz pirmā noteek Dr. ~~Hoerkel~~ Eisleben Kunga namā, un treschais zehleens ~~noteek~~ taks paschas Seenas wakarā ~~noteek~~ Zelmiņōs. — Zetortais zehleens ~~noteek~~, truhs nedelas pehz treschā zehleena, Dr. ~~Hoerkel~~ Eisleben Kunga namā. —

10 stratš.

Witols. Sariņsch.

Witols: Sariņ, Sariņ!! kett tu taub ganzovan? Ja tak wsowan oder ogtow Samatikus! Bai Gobliņu Samatikan. — Aber wenn itt mit tis Ka[illegible] tu Sunn in tis Balkan Sariņ? Sak tak nikt uteszow, wsin sfwenga Baibas ausgattahsu tak — —

Sariņsch: Sfwenz?! oder if —

Personas behdu-lugā.

Zelmiņsch, bagats grunteneeks
Jukums, ta brahlis
Eviņa, to makte, jaukta mihļo-maht.
Kaspars, Zelmiņa dehls,
Juliane, Zelmiņa (audzekne) mahsas meita.
~~Hoerkel~~ Eisleben Meldra Dakters.
~~Gertrude~~, ta seewa.
Jahnits, to dehls 7. gadus wezs. Dr. Eisleben Kunzes-brahlis
Kalniņa Walentins, Pedagogs.
~~Sottolow~~, Abahzitajs. Bekmans
Pirmā, Otrā, Treschā, Zetortā, } bruhtes-mahsa.
4. bruhtgana-brahļi.
Schwarz Kunze, Breitling Kungs, ~~Beer jaunkungs~~, Praschinsch, Behrsiņa dehls, } slimineeki
Abaiņos, Seemeļneeze Zelmiņōs.
Kuģis, kutschers.
Julaens.

Kahsu-weesi.

Pirmais Zehlcens.

(Stahka ar labahm Mohelehm, ar ~~Zaurwinu~~ wihu, labâ un kreisâ puſê. Dibena Zeenas pulkſtens: labâ-puſê eepreekſchâ diwans, galdi un ~~tahs~~ krehſli. Wiſ-gaiſiņa ſtahkâ, kreisâ puſê, Zigari, tabaka pihpes, ſwezes, ſelwelkoziņi, zelnumſoſe. Eepreekſchâ kreisâ-puſê weena ~~tahs~~ ~~kreisâ puſê~~.) Dibena, krahſns.)

glahſtu durwis.

~~Weranda durwis.~~

1. ſtahti:
Zelmiņſch.

Zelmiņſch: (ar ſpeedu rokâ un zepuri galwâ eenahk zaur wideſ durwim kad pulkſtens patlaban beiſ astoni noſitſ.) A ka, jau astoņi! – Zuliņ! – Zuliņ! – Ne ka. – – Zuliņ! – – Kâ tas wiſpahr – wehrtees!... – – Zuliņ!! – – Senahk – un tagad!? – (nopuhſchas:) Senahk wiņa tezeja man jau aiſ wahrteem preti, kad no laukeem richtoš pahrnahzu. – – – Zuliņ!! – – Ne, nu ilgahk wairs nezeetiſchu wiſ! Wiſpai buhs man ſkaiſti un gaiſchi teikt, ko tas gan lai noſeenē! (ee ſahk ſtaigaht ahtreem ſoļeem:) Zul!!! – – – Es – Zelmiņſch! es! – un wiņas kruſttehws! – es!

lai tahdu nezeeniſchanu – – Senahk bij tas wiſahdâ pihpâ zitadi ka tagad. – Kad ar wiņu Senahk kahdu reiz jahjahm, talab, kâ tâ dauz reiz tahda leela ſtuhrgalwe, kad ar nebijam ikreiz ceenoš prahtos, tas wiſ bij zitadi, pawiſam zitadi. Kad es tikkoš no laukeem pahrnahzu, Ruhpeja katreiz kafeja us galda – – un tad mehs ſchnam un ſarunajamees par ſaimneezibu – tagad, – pulkſten astoņos Zehſch wiņa wehlajâ ſtahbâ, – un gan laikam, kâ ar ceenu Zehdeja laikâ – aiſ aiſſlehgtahm durwim. – Ak – –!! tee! – – man nahkahs gruhti, loti gruhti iſ-runaht to pateeſibu, ko ka man ſlikteet es pati ſew wehl ſlehpt gribu. – – ja, ja! no tâ laika ir wiņa pateeſi ka apdullusi. – Ak tee!! – Ne – kuktu wiņa man toreiz iſſpruhkuſi tas kuktu Zitadi, pawiſam zitadi, tas wehja-grahbekļu garš to ne mas tà ne kuktu tad pahrſpehmis: – Ak tee! (ar durim uſ galda ſitdams:) negeldza wiſ-pahrigee ſeeſaſkranas-ſwelteki Rihgâ!! – Bet lai nu wiņa tik nalk! Nu ir mehs pilni! nu tai wiſu pilnigi iſmakſaſchu, ko pelniju!!! Zul!! – Zul!!! Zula!!! –

2. skats.

Lelnipschi, Juliane, Maijiņa.

Juliane: (eenahk zaur kreisas puses durvīm.) Labricht, mans mihlais Kruschtehtiņ! labricht! (butschu tam rokā.) Tuhs jau pahrnahkuschi, un es? — ak! es atkal aiskawejusees, Kruschtehtiņ! — (noņem tam zepuri, sweķi, pazel lehnkreslu, peeleek skrakitē.) Nu schķhatees Kruschtehtiņ! (welk to uf lehnkresla.) Waj jums, Kruschtehtiņ nepeikpesakt? (Iseet tam zigaru, pihpi, pelnu-trauku, aistesina swezi un leek uf galda.) Waj darbi eet laukos labi uf preekschu? — — Bet ka jums, Kruschtehtin! sgahjuschu nakti gulejahts? — — Waj jums nesahpeja atkal galwa waj mugura? — — Kad jums Kruschtehtiņ! usschķhlatees? — — Waj es wakar wakarā biju jums gultiņu „schķ kaulem" uztaisijusi? (Lelnipschi eeklepojahs.) Un ko jums, jaspojahts, Kruschtehtiņ? — — Waj juhs neapwolkojaat atnus swahrkus? — — Es jums kurpes atnesschu — — bet, pag' sweedriņi janoslauka! (slauka ar jauno mutautu Lelnipam sweedrus no peeres, kursch atkal eeklepojahs.) — — Waj gribeet Kruschtehtiņ! lai jums ko preekschā lasu? —

Maijiņa: (zaur widus durwim galwu pabahsdama.) Launkungs! waj juhs schodeen if istabas ahrā ar nahkseet waj ne? Es nesinu ne ka waris ko darriht un uhdens trumulis jau kahdi trihs reiz tukschi if-wahrijees. — (atkal pasahk) — — —

Nekustēja jau Julijna nedēļ̄ā ne nakti ne dienā, manas gultas... Kamēr mans tēvs klāt stāvēja, un pēc kā gan pēdējais vecpuiša vecenais (Lēpkalis:) košļāka un šķiltaki jaunu sirmo galvu atšķeta warētu, kā pēc Julijnas ...? Kas dūšīgāks gan mīļāku, manas āzis, kad bukšķu šķīstīs, kas raudāt gan kādu pateicīgāku asaru wirs manā kapa kā Julijna! mans sirdsmīļotā Lehrns!? — — Ne, ne kad tai, un it neweena launa wahrdiņa wiņai neteikšu!" —— Deenestneeki palēk ar ween dahrgaki Zelmiņi kuģi japahrdod — tad esam Rīgā dzīwot — Kaspars kuģi īsttudzerējis — — un Julijna un wiņš — — bet ko nu wiņu ar wahrdeem peemīnēt (smaida) ko es nodomājis, tam kuģi un tam tā wajaga notikt! —

4. skats.

Zelmiņš. Juliane.

Juliane: (ēnahk ļaun wīnus šurwiņ ar neštuwi rokā, wiņi kuras šīwas pakaļas tašņ, kafejas kanniņ, krējumu, cukuru, maizi, ēdamo to wiņi gaida.) Ķēde jums Kruštiņ! nu weenreiz kafeja. Es preezātos, kad tā jums gaumi smeķētu. (ēdeļ kafeju, Zelmiņš ēd.)

Zelmiņš: Julij, tik šīwas tašņ? Kur tad Kaspars? Kāj tas nenāks wis?

Juliane: Nāks gan. Es leku Mārijiņai wirpu iškāršu jaukt, bet es nedzēršu, man wēl nemaz negribās.

Zelmiņš: Pulkstenis jau drīz pusdeewiņi, un wēl tew šķīst negribās? No kā tad tu Julij ikšķen dzīwo? Nāc tuwāk, es tew ko teikšu ausīņā.

Juliane: Nu, teizeet kruštiņ! nedzēršu waj trakpiešiem rīkotiņ.

Zelmiņš: Tu dzīwo, Julij! laikam no tīkra gaiša un no mīlestības.

Juliane: Ja, ja!

Zelmiņš: Ja? (pēdzīwo) Buhtu tok Kaspars tēwijs! (uz Juliani.) Bet teiz tok man ar, kas tad tew tik ļoti patīk, kas tāws — nu, ko tu mīļo?

Juliane: Mans Kruštiņš un mīļo-mantiņ! Lukuma ar, bet to atkal zitadi. — Es mīļoju Kruštiņu wiņu, kas pateesi mīļības wērtš wiņš.

Zelmiņš: Ar tahdu iškaidrojumu nav man gan.

Juliane: Nav gan? Ak, ja! — Kruštiņ! es mīļoju arī rīkšķi weendruškīt ilgi paguleht, weendruškīt ļaunā stāba dzīwot aiz aizslēgtahm durwīm, weendruškīn nokaweht, manam pēdējam Kruštiņam preti ēst, — weendruškīt aizmirst

tam iſſalkuſchan buhdamam ihſtenâ laikâ kafeji wahriht, un zauri to wiſu, negribot, weendruſzeſ ſkumdinaht... Nu, waj nu buhſeet meerâ? Nu tad manis iſſkaidrojums jums peeteeks?!?

Zelmiņſch: Ta, tà... (pihkſtedams un bekſmus gaiſâ puſkſtams pee ſevis.) Atk tu ſhkelme!

Suliane: Es nu kruſtehtiņ eſeſchu ſawâ iſtabâ; kad jums kà wajaga, tad ſauzeet mani.

Zelmiņſch: Ta, Suliņ'! eij!...

Suliane: (nowehrſtamees pakaļu peekrihs.) Bet — un — ja — ſche, — (roku iſſtiepdama ſpeeſtaida) ſche eekſchâ duſ gan ar weena druſziņa... — Bet tà ir weena ſelta, — ak, ne! ko es ſaku ſelta?! — ta ir weena kluſa, ſalda, — ta ir weena debesdruſziņa!" ta nelaujahs wiſſeem — ja to nedrikſtu wiſ ikreiſ aiſkahrſt.... Es katreiſ gauſtam nodreku, tik par wiņu eedomajotees; — — un ka tad gan lai kruſtehtiņam, preekſch kura man gan ſita it nekahda noſlehpuma nav, ari tikai weenu puſwahrdziņu, no wiņas teikt eſſpehtu... Waj nedrikſtu! — (iſeet zauri kreiſas puſes durwim.)

5. ſkats.

Zelmiņſch. Kaspars. Sukums.

Zelmiņſch: Un Kaſpara wiņa nemaz nepeeminēja, ſiņams wiņa negribēja mana preekſchâ noſarkt. Gudra jau Suliņa, ka ſkudra! — Tagad gan wiņi abi daudzreiz ſtrikdahs, bet tad, mana prahta pehz, nekaiſch it nekà tad buhs wehlahk zaur. Ja, waj tad tas labaki, ka ee-preekſch tik klehpi ſehſch un weens otram aſs ſkatahs, un ſaprezejuſchees nepateek wairs ne us ahdeni karotes. Tur tad ſtaigajeem jau ta darba deeniņa, mutē un weenu dar, atlaiſchanam.

Kaspars: (zauri wiņus durwim ſmeedams.) Labriht!

Zelmiņſch: Labriht!

Kaspars: Kalab tu tiki Sukumam liziſ ſkemotdamus no behniņeem wonedſ?

Zelmiņſch: Mehs braukſam uſ Rihgu...

Kaspars: Uſ Rihgu?! Kad tad?

Zelmiņſch: Es un tu. Man wajaga ſchahdu ſeenahku Rihgâ bukt. Preekſch teewis ir gan par agraku, bet darba laiks, kad teewi tad otreiſ lai atkal wed.

Kaspars: Teht! man wehl tik daudz brihwlaika, man wehl-

Zelmiņſch: Ne ko. Tad tà paleek, un dreſs mehs ſehdſam jau ratôs.

Sukums: (zenahk zauri wiņus durwim.) Waj abas taks ſchu-mudates nonedſ waj?

Zelmiņſch: Es jau tew pirmahk teiku, ka abas. Un mihlamahte ſin wiņu zitu. —

Sukums: Tad abas noneſt tahs „ſkamadates"?"
Zelmiņſch: Nu jā! abas.
Sukums: Es nu ſeiw, pirmahk es nemas neeeſklauſijos.
(ieeet zaur widus durwim.)

5. Skats.

Zelmiņſch. Kaspars. Suliane.

Zelmiņſch: Suliņ! — Suliņ!"
Suliane: (eenahk zaur kreiſas puſes durwim.) Ja, Kruſttehtiņ!
Ko jums wehlaties?
Kaspars: (uſ Suliani) Labricht! (paſeel tai krehſlu) Sehdees!
Suliane: Labricht.
Zelmiņſch: Waj tad jums ſchodeen neeſeet ar wis wiegl reſe-
ſiſchees?
Suliane: Ne...
Kaspars: Kas tu, Suliane! igahjuſchu nakt guleji? Waj
gahrdi meegi tewi ir atſpirdſinajis?
Suliane: Es tik ne ſmu ſlima...
Kaspars: Luhdſu, ſehdees tik! Schads puikes es preekſch
tewis pluhzu! (ſneeſ Sulianai neaiſmirſtēles)
Suliane: (puikes ſapemdama) Paldees. Bet es wiņas pate
ar wareju dabuht. (leek puikes uz galda.)

Zelmiņſch: Suliņ, mehs ar Kasparu brauksam ſchodeen
uſ Rihgu.
Suliane: Uſ Rihgu?! ſpateſi? ſchodeen uſ Rihgu?!
Zelmiņſch: Ja, nupat. Bet kalak tu tā jautri eekleeſi?
Kaspars: (ee ſewis.) Reeſajahs gan uſ meerigaku ſehdeſcha-
nu aiſ aiſſlehgtahm durwim... —
Suliane: Kad es Kruſttehtiņ to wahrdu: Rihga" dſirdu, jeb
wiņu laiſu, tad man katreiſ" —
Zelmiņſch: Nu kas tad? katreiſ —
Suliane: Tad man katreiſ ſirds ſiktakt eeſpeeſtahs"!
Kaspars: Ka tā?
Zelmiņſch: Kā tā, Suliņ?
Suliane: Kruſttehtiņ! Rihgā peeſſiena ta pirmā Latwee-
ſchu beedrika! Rihgā dſihwoja to pirmo Lat-
weeſchu teatri! Rihgā ſwehtija tos pirmos wiſ-
pahrigos (Latweeſchu) Deedaſchanas-ſwehtkus! Rihgā dſihwo
nahs Latweeſchu-Alekſander-ſkolu! Uſ Rihgas
zelo ~~pee mana~~ „Mahjas wehſtis", un ka jums
paſchi nofauzeet: Baltais wehrſis!" ſee mums!
Un, redſeet Kruſttehtiņ! tas tik ir wiſ muhſu
paſchu! Un zaur to waram nu mehs arī
droſchaki ſazikt, kā Rihga ir ari: muhſu
Rihga!" Un waj tad nau jaeki!?! Waj mehs

newaram nu nowiſas ſwiſs preezpateeſ, mehs, kas
mehs laiku loikeem, uſ ſauſ laka un jauka, ka
pabehrni tik noattahleenes noſkatitees drihſtē-
ſjahs!!" —

Zelmiņſch: (uſzeldamees.) Ak, ko tu ar ween Zuliņ — —

Kaspars: Un Rihgā —— ſtrihdahs latweeſchi tā, kā ne
kur! to tu gan, Zuliane, ſeemoſi?

Zuliane: Newis. To atſtahju tik preekſch tewis; zaur tevi
nebuhtu ne kā ko teikt. Bet, Kaſpar,: Nav
olaſchin ſtrihdeſchi us Gaismu,
Bet ſauſreiſ tas labumu ſar:
Tas gaiſchumu ſemtēnā jaunu
Un ſaſilda ſirſnipas ar." — Un, Kaspar, kurſch
iſtē wihrs nepaſihs ari tā wahrda jateeſibu:
Ja tu grib meeru, tad uſkem karu...

Zelmiņſch: Un Rihgā Tehwodams buhſi tok gan Kaspar nomani-
jis (kalab) zaur ko tee ſtrihdeji iſzelahs? Un tok uſ Lat-
weeſchu beedribu ar eij?

Kaspars: Ne...

Zelmiņſch: Uſ kuru tad?

Kaspar: Neſweenas: Es iſtiros tai buhſchanā glu-
ſchi neutral!...

Zelmiņſch: Neutral? kas tas vi Kaspar?

Kaspars: Neutral — neutral —

Zuliane: Kruſtkehws! neutral, ſchaj buhſchanā vi
mihſu walodā, zaur ko tad ka? es neſmu
ne zepkis, ne wahrihts!..."

Kaspars: Ta!? waj tu weſ ko neſini?

Zuliane: Ne pirmā, neij Rudzis! ja tas tew labahk ka-
tihk...

Zelmiņſch: Un ko tad ar teem ſtrihdjeeem ar to karu panahks,
ko leelu gan jau ſanahkuſchi? Neeko! Veena
tik maſa tauta grib ſchinaſt augſtakas ſkolas un
Deewiņu ko wehl ne. Neeko! Ka ſkolu nebuhtu.
Kur tad preekſch tahm tas kapitals? kur tal-
gudras galwas, kas tahdas buhſchanas proſtu gala
weſt? kas rakſtiks gan lokas, kā teſi derigas
grahmatas? kas buhs no wiſa tā eſahkuma tas
gals? — Neeko!!

Zuliane: Kruſtkehws! ikkurſch darbs vi eſahkumā gruhts, un
mehs eſam eſahzeji. Bet kas ne ko neeſahk, nekluhſt
ne mukſchām pee meiſtera-goda! Tik darbs darinā
meiſteru. Kruſtkehws! waj zitas tagad wiſahdā ſiſka
iſglihtotahs tautas lepojahs jau ſawās behrnu-
deenās uſtahdā ſpat ſtahwoklja, kā tagad? Newis!
Tahs zaurbridu warbuht daudſahk mukleju, ka tee
preekſch Latweeſcheem iſſlahtejuſchi. Un kad nu

to witri un dehli buhtu, jautadami: Kalablai dehftami? nereetdami augļus, kalablai ſweedrus leijam? nefinadami ſaldas atdſas?!" — Kuhtribas-meeſam pa-dewuſcheem, tad paſaule, waj nau teeſa kruſtlehtis? ne kad-dſ dſidi ſilweki nebuhtu, kà tik tahdi, kà — Abalenecſchi!" Lai tahdà paſaule! man ſchkeet, pat katra ſeedſama ſkudrabaſ-puķite, katra ſalà, iſehſmipa lihgodameeſ lapiņa un katrs neeziga ſaulgoſi ſlehpinadameeſ taiwitſchi ſmeedameeſ ſajutu: Luhs ſilweki! jauki! kà jauki ſhai Deewa leelakà ſadiba! kas tad gan dſ jauns nopelns paſaulè? Paſaule, kuru tas Wiſſpehdſigais beigaligà mehrà preekſch ſawis iſrotajis! Ko darijahk jauki ſeet un ſaweem lehdſilwekeem par labklahjanu meklet, ko zeriet! — "Ak, ko! neekus! tik jauki ir ſnauſt apakſch kuhtribas-Kluzſkeem!" atteikta, ſmaus, mehdſams, ſilweku weetà, ſkuhrainais, upi-tei pee burbuloſchanas peeſalihdſedams, akmentinſch. — Un ſilweki! — Es-ſkaidri ſinu! uſ ſilweku noſarkſtameni waigeem, kuhtu leelem burteem laſams: mehs kaunameeſ, kà eſam — ſilweki!"

Selmiņſch: Ak! ko nu, Luliņ! Tu mehdſi dauſreiſ là runaht, kà tewi nemaz ihſti newar ſapraſt. —

Juliane: Ta? Nu lai, es runaſchu zitadi. — Kruſtlehwos! Selmiņi ir tagad juhſu no ſaſka aſſkaujſt-ihſpaſtums.

Pirkgas kankas guldiņà un auſſ labu ſaldzipu no juhſu tukſchpleem. Sho galdu jau daſkreiſ apklahjuſchi papihri, no kureeni juhs tad afalu ſchkehrelem, nogreeſeet jautri ſmaidſdami, nu juhs ſmeet — . . Bet kruſtlehtis! kad juhs jaunikas-gadôs, par neka loni, par knapu apgehrbu, muiſchà deenejahs, waj juhs tad ar tik ſapni warejahs eedomateeſ, ka juhſu uſſihtiba, juhſu ſmeklipi, là tiks ſmehluſi?! Nej — Selmiņſch: Ak, ko!

Juliane: Tapat weenreiſ Leetuweeſchi —

Selmiņſch: Ak, ko! Man jataiſahs zelà. . (ſeet zaur labas ſp. durwim)

Juliane: Bet jauki, kruſtlehtis! mani tagad pilnam ſaprateet!

I. ſkats.

Juliane. Kaspars. Lukums.

Kaspars: Lai ſchodeen man jaais brauz! . . .

Juliane: Brauz . . .

Lukums: (eenahk zaur wiſu durwim, pee krahſns atſpahſtameeſ)
Nemaz nedabu atſehſtees. (ſkahwo.) Kas tad nu, mums?
(ſkahwo) Ko nu, atſkeka! ka wakar ſkalde

laiku luhku zuleji. (Smej.) hahahahaha! (Pelę tam snaufsch.)

Kaspars: Tu iſſehſi wehl ſkorichi ſawâ iſtalâ ſweķi, Suliane?
Kalaſ eſi ar weenu tik ilgi nomodâ?

Suliane: Uſſinkahrigahm waizaſchanahm newcenam un ne-
kahdreiſ atkeldſi nedoſu...

Lukums: (Sſchegſ.) Kaſ tad nu mani gaiſâ paruna, kaſ ne?
(Smej un ſchegſ.) Deewſ ſin, ko tad nu no manis grib, ko
ne? (Sſchegſ.) Skauj, kâ ar wirehm! (Schegſ.) Kaſ tewi welns!
raus ķilvekam waj kruhtis puſchu. — Maiſępa laikam —

Kaspars: Waj tu atbauj man, Suliane, kâ es tew ſeemu ka aiſ-
braukſu, ko luhgſu?

Suliane: Runa....

Kaspars: Atbildi tok man weenreiſ uſ manahm wehſtu-
lehm kahdu wahrdiņu!! —

Suliane: Ar peena-puikeem korespondeereht tas man
neſprahtâ nenahk! (Lelmiņſch eenahk ķaun labâs
puſes durwim.)

Kaspars: Suliane!!!

Suliane: Nu?

Kaspars: Waj tu manu ſirdi gribi iſraut?!?

Suliane: Ko tad es ar to gabas-gabalu lai eſahktu?...
(Peeſeſchi.) Nu weenreiſ buhs wiſſu tok mani ſa-
prati, un liki ar ſawahm uſnahkſchanahm
mani meerâ...

Lelmiņſch: (uz Lukumu.) Par ko tad Sulija ar Kasparu atkal
ſtrihdejahs?

Lukums: Deews peedod ķilwekam grehkus, kâ es iſkijos!

Lelmiņſch: No kâ tad tu iſkijees?

Lukums: Tik aktru praſa, neſmi ķilweks, ko lai ſaka, kone?
ſtrihdejahs — kad tad es ſtrihdejos?

Lelmiņſch: Nelaipraſka, es waizaju tewi, par ko Kaspars
ar Suliņu ſtrihdejahs? Tu tok te biji?

Lukums: Es te biju?

Lelmiņſch: Nu kâ tad?

Lukums: Ak ja, bet es jau nemas neeeklauſijos...

Lelmiņſch: Nu, Sulin! eſi prahtiga, uſſkati muhſu ſaimneezi-
bu, kamehr es mahjâ nebuhſchu, tâ, kâ tu to ſe-
nahk darijſi...

Suliane: Ja, kruſtatehw!

8. Ainâ.

Bijuſchee. Atbildâ-mahte.

Atbildâ-mahte: (eenahk ķaun widus durwim.) Nu, ķeķeneeki,
nu! Ko nu wehl kawejateet? Bij apgahdahts, un
ſagahdâ ſtahw jau labu brihdi...

Lelmiņſch: Ar Deewu! mihļo-maht, ar Deewu, Sulin! (Suſſko
Suliņai us peeres.)

Juliane: Kehbu jums laimigu Lehgshanu, Krusttehtiņ!

Kaspars: Ar Deewu mihļo-maht! (Kutschlo tai rokā.)

Mihlo-malt: Nu sakliņ, Kaspar! Skologees, Skologees! nepeemoļti kalak tehwu-tewi atkal uf Rihgu wed, gahdā, ka drihs wari stahtees pats-sawās pehdās; wesi wairs nemas tik jauns.

Kaspars: Ar Deewu! Juliane!! (Aiseet tai rokā.)

Juliane: Wesels.

Selmiņsch: Kaspars: Ar Deewu Lukum! (Selmiņsch, Kaspars, Juliane, Mihlá-malte, iseet kaut widus durwim.)

9. skats.

Lukums.

Lukums: (pehz brihtiņa apskatidamees.) Es weens pats? — Kur tad gaisā wisi Ziti palika? — Es gan (kapec ne-ee-klausijos, bet tá jau laikam runaja, ka „pats" us Rihgu braukschot. Deews jau, ko tad tur nu atkal skreen, ko ne? Ko gaisā tur nu kers Zeet ko ne? Kas tá Rihga tad nu ir kas ne? — Luikas-gados es jau ar tur bijn; mán bailes wehl tagad: eeweda mani tur Deews peedod Zilwekam grehkus! — ká Kautschu-jelá! — Rihteja un Klausteja jau tur, ká elé! Ne weena wahrdiņa Zil-

weks nesaprot, ko tur runá, ko ne? — — Tik tas-pag lukt, ká tok wiņu gaiļá sauza! — Ne ká, ká ne átmin, tá neatmin. Ugunchkes gala ir tas-wiņļ-weens dahrs, rikti gi! weens dahrs tur ar bij, tas-man gan pateika. Bet tur malinā ween drihkstejam pakkatitees. Liti sazija, kad tur eekschá eesetot, tad treezot ahrā tá, ká supus! Deews peedod Zilwekam grehkus! mam bailes wehl tagad! (Drebo-dams.) W-o-i! — U-i-j!! Kur tad Ziti Zilwe-ki! Man bailes!! (Iskreen gaur widus durwim. Skrandas durwim.)

10. skats.

Juliane: (Gaur widus durwim eskatidamees.) Nu es tes kahdas trauksch-kanas warescham sbrakschot! Nu Imme sawā-walā! Tik jauki! Bet pirmi ká scee darba eschu, ja! — es weendruschiņ ar wakejahm azihm pakaposchu! Tas ir tik saldi!! — (Schkahi un roku pee peeres likdama.) Ká tok tas-bij!? — Krusttehtiņsch nebahwa, bet es klusam aisnaczu uf pirmeem wisspochrigeem Latweschu Deewahkanas-spech-keem uf Rihgu! uf Rihgu!! — Domas-bahnizas-pagalmá nonahkuschas, atskaneja iftahs-waronihgá ska-pá tá seesma: „Deews kungs ir muhsu stipra pils,"

— — ~~Tew — es tew — tad lauſu manim — — manim —~~
~~ſwehtſchkeita.... Bet, lai Deews ſai! es to zitadi ne~~
~~wareſchu!~~" — — — Tas tad (uſzelsdamees) tad! un tad
es „Wipu" reſeju." — — „Wipa" azis bij ſilas un tik
ſilas, ja! tik ſilas! ka debeſis." Tew taiſ eſſkatotees
te (roku uſſlidſ ſpeeſdama) tad te kas notika, kas
wehl ne kad nebij notizis!..... „Wipſch" ſneeſe man
weenu ſolu fariņu un ſazija: Launkunſe! es jums lih-
dſu, peespeiſchot ſcho ſolu fariņu no manis, ſchai deenai
par peemiņu!" Tew ſchee „Wipa" wahrdi, ſchaubali-
gi ſaldi ſkanedami! wipi atſkaneja (uſſlidſ eekſtidama.)
ſche!! atſkan wehl ar weenu, ja, katru deen' un ak-
ſkanchs muhſchigi!" — Kas „Wipſch" bij? Ka „Wipu"
ſauz? Kur „Wipſch" tagad miht? to Deews ſin...
Baſnizā eetezejuſchai man it kā kahds to wahrdu:
Walentin! lehni jo lehni ausis eemuſinaja. Walentin!
ak! kaut tas pateeſi buhtu „Wipa" ſaldais wahrdiņſch!"
Skaudſos es tagad ſchuſchodamo wehſmiņu, jeb ſutniņu
pogaſchanu, — ſmaidu es ſtrautiņa darboſchanu,
atſkan man no paleijas tautiſchku lehgoſchana, —
wiſi, wiſi tee! ſchķeeſt man to wahrdiņu: Walentin!
dauſinot. — — Un kad man azis ſlehdſahs meeſiņā

Wipſe

Zitu ko reti ſapņoju — ak! kahds wiſſch ſkaiſts
iſgahjuſchā nakts iſſkatijahs! (Un ſapni es wiņu tauſ
tiju) Roſlihi apſkatu, toreiz Rihgā tik wiņa azteinas
ween reſeju. Ak! kā apraktſtam jauks! kahda ſirſnih-
iga ſeja! Tik ſaldi „Wipſch" ſmaidija! Un wiņa debeſ-ſilas
azkiņas! taks laiſtigahs juſt, kā toreiz! taks ſchķita
miroſchi runajot! (Abelnās drehbēs bij „Wipſch" gehrbees
un weena jarkana role puſlikoja „Wipa" kruhti.. Da
apſkauſkama!) — Tik gara (ar roku pahr kruhti rah-
dīdama) melna bruknu bahreſta ir „Wipam", (un juſt taldi
matiņi, mehrenā kupluma, ſeja „Wipa" peemehļigo gal-
wiņu.. Un „Wipa" weids! tas glužeſ kā ta droſchſirdiba
un wihreſchka pate!"

II. Skats.

Juliane. Abihļa-malte.

Abihļa-malte: (eenahk zaur widus durwim.) Suliņ, meitiņ!
man jaſnahk atkal tewiſ mekleht! Nahz tak nu
ahrā, tu gan ſini, kas wiſ ſaimneziba daramš.
Negaidi us mani, ko nu es tik weza wairs dauſ
eſpehju. Un Kruſtkalna weetā ar tew ja eet uſ lau-

keem. Vai tu ģirsi ar Suliņu! Nahz tuklim ahrā!

Suliane: Ak, leezeet mani meerā!

Mihlā-mahte: Vai tew prahts ar ui? Ko tu runā? Kam to
ļaunu ļaut teikt. Nahz tuklim ahrā!! Lopiņi nahkš
mahjā, ļaudiņi, kad pats nav kļuhst ——

Suliane: Leezeet mani meerā! (Iļkreen zaur kreisā puķes ļaunum.)

Mihlā-mahte: Nu ļaunā ištabā atkal eekšķhā! Deestehs, ļeesdēlš!
meitenē jaid laikam ļaunā pilī palizis!

Otrais ļehleens

noteek Dr. Merkel kunga runajamā ištabā.
Durvis widū, labā un kreisā puse. Labenā kreisā
puse weens ļivaus un taļķu krehsli; labā puse
grahmatu škapis. Esperekšķhā kreisā puse raksta-
galds, wiņš kuŗa taļķas ļahlu pudeles u. t. j. p.
un pee ta ļoti krehsli. Labā puse, rakstamam
galdam eļahnis preti M. Luthera bilde pee
ļeenas; apakšķi tak-galdiņšķi ar grahmatam,
u. t. j. p.

Otrais ļehleens.

1. ļkats.

Gertrude. Jahnits. (Abi ļehdš uf ļuvana;
wiņš galda preekšķi teem ļaušias grahmatas)

Mihlā
Gertrude: (tur weenā rokā atwehrtu grahmatu, otru roku
leek wiņa Jahnišķam uf galwas.) Tā, Jahnīt!
nu tu wiņu labi mahki; es zeru, tawi ļkolotaji
buhs ar tewi meerā. (leek grahmatu wiņš galdā.)

Jahnits: Bet tu tak, mammiņ! ar mani ar ļi meerā?

Gertrude: Ja, dekliņ!

Jahnits: Paļtahsti man, mammiņ! atkal ko no ——

Gertrude: Ko tad tu wellees tagad ļirdeht?

Jahnits: Ko no kahdas gudribas, no Deewa, jeb no de-
beļim. No ļaules radišķanas es jau wiņu ļinu, bet,
mammiņ! kas tad to rehķeja, ka Deews ļaules radija?

Gertrude: Deews pats...

Jahnits: Mammiņ, waj Deews pats ar to tad wiņu tā norak-
ļtija?

Gertrude: Nē, Jahnīt! Talak jau wiņšķ radija, ar ļawu garu
apgaišmotaus, ļilwekļus, kuŗi tad wiņa leelus var-

kus atsihst, wehrá tiem un Dauzinà. Bet kuri lai ihspaſki wiņu paſchu, kà tehwu ſehjeji bihſtahs un mihļo. So wiſ, wiſ! kas paſaulè atrodahs, ir no Deewa preekſch mums ſilwekeem radihts.

Jahnits: Bet, kapehz mamiņ? Kapehz? Ak, mamiņ! jaki tik man — —. Manis tehws ir gudrs, tu pate ar ſaki, kà wiſſi gudri ſoht wiſſi war gan, mamiņ! waj wiņſch newar iſpraſtot kas tad Deewu radija? —

Gertrude: Jahnit! es tew ko ſtahſtiſchu, bet uſklauſi tu labi. Weens ſlawens prahtneeks, bij weenreiz daſchas ſeenas un nakti, wehrdſi un regulejis, ſaweedijis, grihdſams iſdibinaht Deewu un daſchas ſeewiſchkas buhſchanas. Loti nomozijees gahja wiņſch, kà jau agrà ſihtà, juhrmalà paſtaigotees. Te wiņſch eeraudſija puiſeniti, kurſch mahju ſmiltis ſkaſitu bedriti, ſemahs ar karoti iſ juhras ahdeni ſmelsams, ſeeleet. „Ko tu te mazais dari?“ waizaja prahtneeks puiſenu. „Es gribu wiſu juhras ahdeni ſchai bedrite ſasmelt“, atteiza mazais un ſmehla jo prozam. „Ak tu neſchga!!“ eekleedzahs prahtneeks ſmeedamees. „Un tu!! un tu!!“ ſkauza puiſchus uſklauſams un prahtneekam ſihmes azis ſkatidams, kà gribi tu Deewu un wiņu Deewa-radumu, kurſch ſihdams, ka wiņu juhru juhras, tawà mazà galwà ſakraut?!“ To ſazijis mazais prahtneeka azim nozuda. To wiņſch bij „Jahnits, weens eņģelis“. Prahtneeks mahja pahrnahzis, uſſihmeja tuhlin, par ſwehtibu dauſzieem ſilwekeem, ſcho ſawu peeſihmojumu, un wiņſch pats bij nu arì pilnigi iſahrſtehts no dibinaſchanas par kuhſchanahm, kas dauſ augſtakas, ka wiņu ſilweku ſaprahſchanas.

Jahnits: Waj Majoru juhrmalà tas tà reiz notizis?

Gertrude: Warbuht.

Jahnits: Mamiņ! warbuht no Horna dahrza taiſni lejà, kur mehs iſgahjuſchi wakar ſihmojam?

Gertrude: Warbuht gan.

Jahnits: Nahkoſchà gadà, mamiņ! apſkatiſam labi to weetu.

Gertrude: Ja Deews mums, Jahnit, ſihmot wehles.

Jahnits: Tu man, mamiņ! ar weenu ko jauku iſtahſti! Es tagad labpraht ar tew ko — mamiņ! es ſkaitiſchu tagad tawu mihlo — nu, tu ſini: „Wiſ, wiſ ſuhd, kà ahdens pluhd“ waj ſkaitiht, mamiņ?

Gertrude: Nè, ſkoreiſ nè.

Jahnits: Nu tad manu deesmu, tſchetrſimtiſeſchdeſmito? waj ja?

Gertrude: To muhſu ſtabà ſihmiņ.

Jahnits: Bet tu iſi manis! nejini ka es to ſeesmu, ka tehvs dſimſreiſ ſeed un tu iſ klaweerkla lihſt ſpeklé, ar malku!

~~Gertrude~~: Kuru tu doma?

Jahnits: Es ſkaitiſchu! vai ſkaitiſchi?

~~Gertrude~~: Nu ja!

Jahnits: Kur weens otram, weenprahtibá,
Brahgi, malſas ſalihdſahs,
Kopá ſihwo ſaderibá
Kopá mihli ſpreeſahs:
Tur un Deewa meers teem reaktu
Deews tos reſ ar mihlu praktu.

Swehtiba ir tahdas mahjas,
Kurás walda mihliba;
Wezakeem tur jauki klahjahs
Behrni ſaug taiſnibá,
Wiſi laudis wiſá ſainé
Meeru reſ un ſihwó lainé.

~~Gertrude~~: (apkampj Jahnitti un noburſtſlo.) Paldees, dehliņ! —

Kuſſeni un wiſſeni apſeloju, kas las melnais.

2. ſkats: ~~Bet tik tok mans Dē~~ gan tew lihſ par ſeemeli wiſi

Tu brihnees ka mahlebrin un ſi ſpuſkaring Bihſtee. Aberkels. Valentins. (wehlak Julains.) Ewlebes (Pehdijee eenahk gaur wiſus ſunuſ.)

~~Aberkels~~: Tew pilſehta weij pateeſi ſpehkkus drahnás tehrpuſees?!

Valentins: Ne... Tu neſi

~~Aberkels~~: ~~Luhs nepeet~~ tas pirmais, kas man to apleezina; bet pee katras pahreemaſchanas par to atgadijumu, ſkeet man, ka tas ta nemas newarehtu luhſt no-tizis. Tu

Ka weza jumprawa

Valentins: Ka juhs to domajat? L. ſeed. ſv. un ar to las pee tam.

~~Aberkels~~: Waj Rihgá ſihwodami, iſdailetu tautu lozekli, Latweeſcheem, ka ſkaits ſemes kehrneem, pateeſi gaur tahdu iſtureſchanos grehja peerahdiht; mehs ſam pret jums zeeti un auſti, juſt ka Rihgas muhri! nav man iſprotams.

Gaur ko mehs ar pee ta gr narzen

Eislebes

Valentins: Siniams, ~~Doktera kungs~~! ta uzeeniſchana tika gan ecgaumeta, bet tiſpat, wiņa nedarija it ne weenam, no ſwehtku dalibneekeem, ne kahdas ſilas jahpeſ. Lo to juſu eeſpehma ſwehtki paſchi. Weenas juhtas ſpehja wiņu kruhtis, behrniſchki Rihgs preeks ſpulgoja wiņu azis, ſila lihgſmiba tehlojahs wiņu ſejas, augſta laime un ſalts meers waldija eekſch wiſeem un pahr wiſeem! —

tew tiſ

Eislebes

tas nahze gaur wiſſpahrejeem

Eislebes

Aiſlidſchi, ka es atkod gan juſ- tuhrwald jautaht, waj

Kahrgs, Ka weza jumprawa Rihga tais-teenas-

ne bij pateeſi ſv. d. tehwina.

Lai
Bērja mākte
ne bij tēv
ween ~~pa~~
apskuņi, ~~ka~~
~~Ta~~ apkluse
ne, ka bij
svešta
meerā
iedīdzot
~~tas~~.

Un ko ar lihdzīlweku ihkšķita leegnēki atlēkšinaja
šabas-makte Smilkahrtiņi. Pakš muhsu Rīgu nebij
nekad košakā šlumā debešwelwe isplahtījušees, ne
kad jaukaki, spožakaki, ne kad mihligaki nebij jau-
nīte jauns šeltitos staru-Bērņai likuši atspīdēt
kā tais-deenās-kad Latweeschi jauno pirmos wiš-
pakrijos dseedāšchanas-swehtkus wirsā šwinēja.—
Koku lapiņas ~~jo lēn o šelmīte~~, wirsinajahs, tikpat
dseena otras uzmaidīdama; kā ihkšķita [illegible]
par ko ~~forandajahs~~. — Un kad nu dseedātaji dseeda-
tajā un wirsū wadoņi, ar jaweenoto Karogeem, no
Lihgodarheem
daudz tuhkstoschu šinkabrīgeem, bet arī pateeseem klau-
sītajeem, jagaidīti, Keizera-dahrzā uz Konzerti no-
nahkše šahnejā ausšķee, nošimojušee koki, kā god-
bijību parahdīdami, zeļi-šalta-kleusumā. Tā šwi-
pu galotnehm ihkšķita man, mihligi, šwinigi, at-
šķanot: Sweiki šweiki! Baltijas-dehli un meitas!
Jeb jau juhs gaidījam! Sweiki! Palehrmu gadi
aiztezējuši, tadehl, sweiki juhs!! — Un Doktera
kungs! waj tas nau dauds wairāk, ne ka war-
buht leekuligahm sokalem, Karogeem puhkšķo-
tee muhri? — Un nu atšķanejo dseesmai, zehlu-

leezinoja, ka tahs zehlušchahs-šwehšeles-šlumos, par šlaiku un godu šihwaldīhai, [illegible] bij nolehmuši šchais deenās pee šchoti! Un šeešmas no-
šķindeja it dabji, nošimdeja pahšā Bērņā, ka wihda-
mais ap wirsas-auksteem, augšteem mukreem...

Eisleb. Skuķele: Teeša, teeša! — Kura šeesma atšlahja gan to šwarigāko
eešpaidu pee klausitajeem?

Valentins: Tas nau weegli teikt. Skaņaki Latweeschu tautas-šeesmas
tapa ar leelu labpatikšchanu usņemtas. Bet kad jaukā
Lakša-šeesma „: Sit Lahnīti warazbungas :" lihgo, lihgo."
bij nošķandinata, uzgrihdeja, ka if weenas mutes „bra-
wo un da kapo" jaukšchana beigtees.

Eisleb. Skuķele: Ka, waj nau teeša? if Zimzes-tehwa šeesmu-rotas?

Valentins: Sinams!...

Skuķele: Un šolo šeedāšchana ešot gan gadam iššewušees.

Valentins: Ka tad! Skohra kunga balš ihpaši, škan wehl
tagad manās ausīs!

Skuķele: Un pirmo gadu-algu dabuši —

Valentins: Waltenbergu šeedātaji.

Skuķele: Ka, Waltenbergu. — Paštaļtēt man ar wehl no
garigaki-konzertes, kura Domas-baznīzā notureta.

Ja labspraht.

Walentins: (nopukstameeš:) Labsprahtš!

Sulainš: (ar galdiņu dzeroht.) Doktera kungs! Labi šķimineeki uš jumi gaidā.

Aberkels: Labi. Bukšķu tuklin runajams. (Sulainš ieet caur widus durwim.)

Aberkels: (uš Walentinu:) Sarunajameeš wehlahk.

Walentins: (nopukšķahi:) Ja, labsprahtš. (nopukšķahi ķēli un ieet caur labās puses durwim.)

Aberkels: (Gertrudi un Jahnitu ieraudsidams:) Ah! un abi mani lutekļiķi ar šķe bijuši!

3. škats.

Aberkels. Gertrude. Jahnitš.

Gertrude: (uzelwādamees, Jahnitu škreen pee tehwa.) Ja, wiņķrišķ! tu jau, Jahnitš mahzīs uš mihļak tawā istabā.

Jahnitš: Teht, teht! waj tu ar ģribēji, ka mans skolotajs at- kal nopuhtās?!

Aberkels: Ne Jahnitiņ.

Jahnitš: Tew laikam nau ne kad tik gruhti bijis kā wiņam, teht! Es tewi ne kad tā nopuhschamees neesmu redsējis.

Gertrude: Tad jau gluški labi Jahnitš, ka tu jauno skolotaju tā usmani: bet, šķeliņš! usmani wiņa it ihpaschi ar ween- tumiņu. Tālab laikam, ka to lepotinu gr. pirmo reiz

Aberkels: Es pirmo reiz, mumš nebuhs ne kad eemeslš nopuhtēhs, reiz

Gehrtrude: Es nesaprotu. (uz Sahnitu.) Sahz, Sahnitis! esam muhsu iftabâ. uftehiow gaidat flimineckis. (abi iseet zauri kreisâ puse Durwim.)

4. fkats.

Aberkels. Sulains. Raschipels.

Aberkels: (Schschlahspee rakstamo galdâ un fwana.)

Sulains: (eenahk zauri widus Durwim.) Ko pawehleet, Doktera kungs?

Aberkels: Slimineckus. (Sulains iseet zauri widus Durwim.)

Raschipels: (eenahk zauri widus Durwim.) Labdeen Doktera kungs!

Aberkels: Labdeen! schschlatees! kas jums kait?

Raschipels: Ko nu es tapat paschchweschu, ko.

Aberkels: Kas jums kait?

Raschipels: Es, kas nu man ko es jau ar ween wehl, ka sirgs, ko. tik nu tà fahkschkânahs. Bij gan breesmigi, ko.

Aberkels: Kas tad jums notizis?

Raschipels: Es jau jums Doktera kungs! wisu isstahstischu. (schschlahs) Skahte jau man zeschi preekodinaja, lai es skaisti runajot, ko; zitadi juhs ne warescho ne kà fmalk.

Aberkels: (pee sewis.) Ehrmots zilweks.

Raschipels: Aberkels taisijamees skoriht skaitikt ko, uf weenreis tahds rihkeens, Deews sin kur? ko; es peeskrehju pee logu, domaju, kà jaunts ecgahjees, ko. bet ne kà: Abalte skrehju otrâ istabâ, es ar ecskrehju tur, ko. — Jahkam nu aha diwi kreegt —

Aberkels: Kahdeh?

Raschipels: Ko nu nekreegt Doktera kungs! ko — muhsu Surka — juhs tak ar wisu praschijeet?

Aberkels: Es fmu wisu resejis:

Raschipels: Wisi jau Surku flawé!

Aberkels: Nu, kas tad tij ar to Surku?

Raschipels: Muhsu Surka bij nogahsees gar semi, kà maiks! ko — Isrunajamees ween mehs otrâdi aschkahst, ko. ruhz wisseem ween mums preti. Israugamees aukschâ zelt, kas to dsird, ko, grubst, kà suhkis. ne ka, ko. kamehr tad safauzam kuiksus, tad meh dohmajam guetâ eckschkâ

Aberkels: Par ko tad skinais juhs?

Raschipels: Deews to jin, Doktera kungs! ko.

Aberkels: Waj wisseh ne mas ne runâ?

Raschipels: No jaus pelehsta, ne melna, ne kalta wahrdsina!

Aberkels: Patees, ne mas ne runâ?

Raschipels: Gub tik ween guk, kà nosprahgsi, ko. tik reisahm eeruhzahs. Skahte saka, ka Surkam laikam essot zauri skauti, ko.

Aberkels: No juhsu stahstischanas deesgan nesaprotu. Man

wajaga ſkimo paſcham recepti. es jumis braukschu lihſ.

Raſchpehl: Doktera kungs! es jau tapat ſirgu-muguŗâ atſkrehju, nau ne ſeglu ne kâ Ko.

Aberkeli: (rakſta receſti un dod to tad Raſchpam.) Dodeet ik ſtundas ſimajam no ſchahm ſahlehm weenu ehſamo karotes pilnumu, un tad jahteet man pakaļ.

Raſchpehl: Aberkeli jau ar paſchi ſurkam ſalehjam eekſchâ, Ko nu ſinajam, kô nolaidalim aſinis — ſatezeja laba tee-ſa ſpainî — tad jaſeſchahm zeet ar kâſchlokeem, bet karſti jau gan ir ſurka, Ko, kâ wahrihti.

Aberkeli: Jumis wiſpirms wajaga wehſu turreht, leezeet ledu uſ galwas, un neeſodeet, ne Ko zitu, kâ parakſtitahs ſahles. Waj jums ſaprotami?

Raſchpehl: Aberkeli jau domajam ſurku uſ ſpiti weſt, Ko, bet Ko jums ſakeet?

Aberkeli: (ſeedſiwis.) Ar ween wehl nahk kas lahdahks. (uſ Raſch.) Dareet, ko es jums ſmu ſazeju un zitu ne ko. Waj jums ſaprotami?

Raſchpehl: Ka nu ne. Kas tur nu leeks Ko ſaperaſt, Ko. (aiſeet lihſ wiſus durwiſ un nahk atpakaļ.) Lik par tahm ſahlehm. buhs jamakſâ?

Aberkeli: To jau jums atſpeeki teiks. (Raſchpehl aiſeet zauri wiſus durwiſ)

5. ſkats.

Aberkeli. Schwarz Kungs.

(ahbri runadami)

Schwarz kungs: (greſni gehrbuſees, ar paleelu pildîtu maku rokâ eenahk zauri wiſus durwiſ. wiņa leek maku uſ diwana galda un tad to atkal rokâ, peeſeſ.) Pikti gaiſi, kâ pate wiņai taſdu hagatu dohwaju atdotu. (ſaſkaņa ar Aberkeli.) Ak! Doktera kungs! kad jaiſ ſiņatu, zik es nelaimiga! Es nemaņ nebiht nelaimiga! Bet es gribeju jums tuhliņ pakaļ ſahtiht, wiņſch ne waru aſinis ſtahdit, un nobahleja, es tà bresmigi iſbijos! kad jaiſ ſiņatu, zik bresmigi tas ſahpeja! es pakritu uſ krehſla! es domaju, kâ man gali buhs klaht! Mans wihrs esot man tuhliņ wiņu dſird un ſpagurîtes ſehrus un tad paliktu druſciņ labaki, bet aſinis leek bresmigi tezeja, bresmigi dſili! kad jaiſ ſiņatu, zik bresmigi dſili perſtſtâ — ee greeſti! (rahda Dokteram apſtehtu pirkſtu.) Aberkeli ſam tik nelaimigi! mums jau ar ſcheneſeli uſ kruhmu kahlahm, un es wareſchu zeeti rokâ wilkt! Tahs luhſchot bruſmig, galanas Kahſas, tahdas, kà wehl ne weenam wiſa Wahſemê ne ſoht biſchkas! Un mans ar wiſapehz jau-nakâs modes! Bet kad nu pirkſtâ atkal ne eſalk aſinis te-zeht, Ko tad gan lai domaju eſalkt!? Weeſchas = waka zwi.

Aberkeli: (ſem weenu ſahlu glahſti un lej iſtahs Schwarz Kungſes uſ perſtſta.) Tà — un wiſa nelaime buhs beigta, nolehzenata

Schwarz: Jeb es laimiga! Es tok tad wareſchu baltos zeenites — lahka. zulakt

Aberkeli: Sinams... dzeltenos, kad es liku

Schwarz: Mans wihrs ar tahs laimigs! (ſpeeſ Dokteram maku) Sche, tas te preekſch jahſch Kungſes! Kutſcheram jogus eſtuhſt ſa jaun ſchurp braukt. Winſch jau ſehlo jogus durwîs, kà mani beet ne likàs ne ſirdat,

(Schwarz kunge nebuhdo roku ar veen pahsurinaht
ap kuras selmu plata, beha selta gredsite pahsalt.

Merkels: Paldees, aisbildinajees, es jaukshu manu seewinu. (Iseet
zauri kreisahs puses durwim.)

Schwarz: (aisskatidamees.) Skuhpsta Abolites seenakas!" — Redsehs,
waj Doktera kunge luhs ar pehz modes nogehrbuseeS. —
Tik ne weenas skaistas bildes! (pee Luthera bildes pee-eedama)
Lahdu wezi es gan sawa istabā ne ceraugsitu

6. skats.

Schwarz kunge. Merkels. Gertrude. (pehdejee eenahk
zauri kreisas puses durwim.)

Merkels: (uz Gertrudi rahdidams.) Mana seewa!
Schwarz: Abeli jau sen pasihstameeS.
Gertrude: Es gan ne atminos —
Schwarz: Ak tu brihnums! mehs tok bijam aisspehrn kopā
Selmipōs usnama eschehtschanu ehdam pee weena
galda un dsehram! (pret Gertrudes maku.)
Gertrude: Warbuht gan. (maku sapemdama.) Paldees! bet kapehz
juhs —
Schwarz: Nu kas nu par to! man jau wis pee rokas.
Gertrude: Luhdsu, nahzeet tahlak, es jums muhsu dsihwokli pa-
rahdischu. (ahrā iseet zauri kreisas puses durwim.)

1. skats.

Merkel. Meier jaunskungs.

Merkels: (wirsū durwis atwehrdams.) Luhdsu.
Meiers: (eenahk zauri wirsū durwim, paklanidamees.) Welns-jin,
Doktera kungs! kas ar manī notizis, es ne waru ne par
ko gulet!
Merkels: Ne mas gulet? Waj jums pee tam ar kahdas sakpes?
Meiers: Ne. Bet muhsigi ne meers durna galwā, ne kas man ne
patiek, ne kas man nesmekē, welns-jin! kas tas wi.
Merkels: (Meieram rokas pulkstenitī tauptidams.) Sawahdi. — Kā juhs
jauw brihwlaiku isplidseet? Waj strahdajeet ko lauka, waj
pastaigajeet kahdu stundiņu?
Meiers: Lauka strahdat?! es tok esmu sekretehrs! — Es par se-
lahm blandites, es dsihwoju wezeem seewecskeem!
Merkels: Waj juhs deenā ar ne wareet gulet?
Meiers: Deenā gan kahdu stundiņu. Lihdsi jau ar ne mas newa-
rehtu stureht. Welns-jin, kā es tahs naktis pawadītu, kad
man ne buhtu labas grahmatas.
Merkels: Waj juhs labpraht lasat? bet kahdas grahmatas ispasles?
Meiers: Sinams, tik ko lasu! Dumas "Jue" Born" ir man wai-
rak, kā brauzi! Zums tok ar wirpi (ja) pasihstami?
Merkels: Man gadijahs reisem, par reeku nauda, us kahda okzijona
wirpu gara-dsihwanas (nopirkt, pilnu katti, mana seewa iseeta tahs
par krahsni-eekureem, un man nau tur it ne kas preti.
Meiers: (klepō.) (raksta rezepti.)
Merkels: (dod Meieram rezepti.) Schahs-tahlas bruhkedami, luhdsu

no ko ne laſiht, un tad atnahſeet atkal pee manis. (Meiers paklanaki un iſeet ſawa widus-durwim.)

8. Iſkats.

Aberkels. Behrſiņu Lihſe.

Lihſe: (eenahk ſawa widus-durwim.) Lakdeen Doktera Kungs! Man ſotis ſlipsti ſahkeeni kruhtis un muguriņā preti. Newar ne ko ſtrahdaht.

Aberkels: Jums ne wajaga ne ko grahtu ſtrahdaht.

Lihſe: Doktera Kungs! kas ne ſtrahdā, tam jau ar ne kahs ehſt.

Aberkels: Kahs ſeet jau ar beſſehdzigi?

Lihſe: Ja, ſotis.

Aberkels: Jums wajaga alu, wihnu ſkerſt, ſkehpigus ehdeenus ehſt, un tad jums wairak lihſtetu, ne kā ſalles.

Lihſe: Kas nu, Doktera Kungs! to war janahkt. Bet waj tad tee pateſi daud ko palihſ. Tas jau augſtmaſi, kuri kahrumus un gahrdumus ween ehd, ne mas ne ſaſlimſt. un wiņi wahrgſt tok daud wairak, ne ka mehs ſemneeki.

Aberkels: Teſa gan. Bet ſemneekeem

Lihſe: Mums jau ihſtee lahdumi ar wiſ netrukſt, tapat ſkahdi ſaulite kagateem, kā nobageem; par jaukō paſaules

un tapate ſeme ſpehm tā Kungus, kā Kalpus

Aberkels: (rakſta rezepti.) Ka jums wahrds?

Lihſe: Es ſmu Behrſiņu Lihſe.

Aberkels: (ſpeeſ Lihſei rezepti:) Nam buhtu patihkami, kad jums ſkahs ſahkes tuhliņ palihdſetu.

Lihſe: Paldeet, Doktera Kungs! Bet luhgtu, zik man ja maksā?

Aberkels: Ne kas!

Lihſe: Ka nu tā; ka nu lai jums parahdā paleekn. —

Aberkels: Par to ſeet glusſi meerā.

Lihſe: Nu tad es tikſdeen doſchu ſawai Anniņai jaundeltas olas, lai jahſu Kungſi pahrnes. Man jau tihs wiſtas un gohnina lai! Paldeet Deewam! tikſ ſkiſtu ne ſmuſi ad kad trukkumu zeeteſi. — Ar Deewu, Doktera Kungs!

(iſeet ſawa widus-durwim.)

Aberkels: Ar Deewu! (peeſeeſ.) Bagata nahaſe! —

9. Iſkats.

Aberkels: Breitlings.

Breitlings: (eenahk ſawa widus-durwim, eeſpehrees.) Ho ojen!

Aberkels: (tam roku ſneegdams.) Breitling! kur tad tu weenreiſ—

Breitlings: Kai Gott! Jen jau kuhtes tewi apnekleji, bet kas to pikti ſeewa. mam nau aiſ leelahm darſchanahm walas ne godigi paeſht. Man ta gohſlana tagad kahdes tewiſaka, goſtowtiņ! Un wiſu ko ween kahdi grib, war manā kodē dabuht. Kai Gott! wiſs!

Kas nu par ſehr Mſr Lai tapate

Telak Kalpus ka Kungus. Bet kahdēk es nareto ſtrahdaht, kamehr —

Aberkels: Waj ſhurku-ahdas ar?

Breitlings: Ar ween wehl teew tahda pat aſa mehle, kà ſkolas gadôs. Nudeen, kad es teew ſaku: bes ſmeekla! mana labiba-lewa linſtekla un kaſepaja-tirgoſchana tà lehlakà Baltijas gubernjâs. Ehe to dara nudeen! wiſs tà mihla naudiņa! Kam wiņa wehl otram tà papihnam, kà man?! Abanam jaunpeltam nanam Kaſpara jumts, wiņai Aberkeles paraksteetas if Lichner pilſehtas, eeluhgſchanas bilſetes jau Lihgâ ſuhta, — teewi nahkſ jau tagad uſ mana nama eſſwehtiſchanu eeluhgt.

Aberkels: Paldees.

Breitlings: Bet, nudeen! bes ſmeekla, kas ſeikis ſche par kautiņeem juhſu meeſtiņâ, ne weens man newar ſpintu ruhku pa-ſihmet. Waj tu man newaretu paleenecht 25. rubļus? Es aiſwakar ſche atbrauza, ne weens ne war naudu ſmiht un nu neteeku ne ka uſ mahju. Es teew to meeka leetu Lihgmâ atdoſchu.

Aberkels: (ſak Breitlingam 25 r.) Bet tad tu man gan kopâ ar aiſſehrnô-parahdu ſcho naudu atdoſi?—

Breitlings: Aiſſehrnô?! — Aiſkilſini! Nudeen, beſſmeekla! kad zilwekam leelaka ſaſkaņa, tad peemehſt ſaſkaņai neezigas behdiņas. (naudu ſaſehmis ar abahm rohkahm uſ wiſu ſawu wiſu ſawiņu un nahk atkal atpakal.) Es domaju nupat, mana ſeewa laikam ſakija, kà weenam

Ak kad to wiſu gribi klauſitees, kad ſeewa ſaſkaņa — pratta eekriht, tad jau trakam ja-kļuhſt.

Aberkels: Kuram behrnam?! Aiſwakar jau ſche un nu tu to man wehl ſaki!

Breitlings: Nudeen, tik leela tirgoſchana! es ne atminu waj ſeewa zeenaja no Irmas jeb no Walesthas! — Kad leeli waja-dſihgi, tad ſakſchķehlu teew pakal. Atlaid nahk waļas! (iſeet ahtri ſawu wiſu ſawiņu.)

10. ſkats.

Aberkels. Sulains.

Sulains: (eenahk ſawu wiſu ſawiņu ar telegramu rokâ) Doktera kungs! ween telegrams! (ſneeds to Aberkelam.)

Aberkels: (laſa), Brauzeet tuhlin uſ Selmineem. Suliane garigi ſa-ſlimuſi. (Schi pehdeja peeleek Harpa mums. Selmineu Kaspars." (uſ Sulaini) Lai tuhſi tuhlin ſeegus eejuhg! Es iſbraukſchu. (Sulains iſeet ſawu wiſu ſawiņu.) Suliane garigi ſaſlimuſi!? Ka to gan wezais Selminſch panehſis?! — (iſeet ſ. w. ſawiņu.)

11. ſkats.

Schwarz Kunſe, Gertrude. wehlak Aberkels. (ahas eenahk ſawu kreiſahs-puſes ſawiņu)

Schwarz: Ja, manas jaunibas deenas, tahs bij ſelta deenas!

Kas tas tagad, pfui! ne wairs tahdi laiki, ne tahdi
gudri zilweki. Es jau ar Freilechim kopā muischā
usaugu. Mans tehws jau bij leelkungam kā labā zo-
ka un leelkunge bes manas mahtes ne ka ne ļdarija. —
Gertrude: (pee Luthera bildes peeeedama.) Respect, Schwarz Kunsté!
Schi bilde topa manam wihram nesen no Kahda Universite-
tes-franga dahwinata, mehs par to tā preezajamees, kā behr-
ni! — Waj naw teesa? jihs tok ar to (uf bildi rahdedama)
wihru augsti zeenaht?!
Schwarz: Kas tas tahds ir?
Gertrude: Tas ir Luthers!" Waj jihs wirsu bildi pirmo reiz redsat?
Schwarz: Kas tas Luthers tahds?
Gertrude: Muhsu, Ebanderisch, Luthers!"
Schwarz: Ahja. Bet lihdz wihsch ofiheri, jeb jau nomiris? — Ko
nu tehrfelt, man wehl dauds ja ezerk. Es esmu tik lai-
nija, manis pirkstu taschkot tik wesels! es wareschu
baltos zimdus — ar Deewu! Gmeedz Gertrudei roku, un
ijeet tad zaur widus durwim. Gertrude paleek domiga
stahwot.)
Aberkels: (ienahk zaur widus durwim.) Nu sweiks! Kalab tu tahda domiga?
Nahz, eedsen tawā istabā! Mamma
pat usfirdz, ko tew teikt. (ab ijeet zaur kreisas p. durwim.)

Abi tad nahz sweiki 12. skat.
man lihdz jaschkiras. Walentins.

Kas tas tagad, pfui! ne wairs tahdi laiki, ne tahdi gudri zilweki. Es jau ar Freilechim kopā muischā usaugu. Mans tehws jau bij leelkungam kā labā zo-
ka un leelkunge bes manas mahtes ne ka ne ļdarija. —
Gertrude: (pee Luthera bildes peeeedama.) Respect, Schwarz Kunsté!
Schi bilde topa manam wihram nesen no Kahda Universite-
tes-franga dahwinata, mehs par to tā preezajamees, kā behr-
ni! — Waj naw teesa? jihs tok ar to (uf bildi rahdedama)
wihru augsti zeenaht?!
Schwarz: Kas tas tahds ir?
Gertrude: Tas ir Luthers!" Waj jihs wirsu bildi pirmo reiz redsat?
Schwarz: Kas tas Luthers tahds?
Gertrude: Muhsu, Ebanderisch, Luthers!"
Schwarz: Ahja. Bet lihdz wihsch ofiheri, jeb jau nomiris? — Ko
nu tehrfelt, man wehl dauds ja ezerk. Es esmu tik lai-
nija, manis pirkstu taschkot tik wesels! es wareschu
baltos zimdus — ar Deewu! Gmeedz Gertrudei roku, un
ijeet tad zaur widus durwim. Gertrude paleek domiga
stahwot.)
Aberkels: (ienahk zaur widus durwim.) Nu sweiks! Kalab tu tahda domiga?
Nahz, eedsen tawā istabā! Mamma
pat usfirdz, ko tew teikt. (ab ijeet zaur kreisas p. durwim.)

Abi tad nahz sweiki 12. skat.
man lihdz jaschkiras. Walentins.

(Jawas, Zitadi)

Walentins: (ienahk zaur kreisas puses durwim, sēli nopakschdamees.) Ak!
Kaut es tawas salds wahrdiņus finatu!" — — Keltiga
mana meklēschana, wisa mana kausinaschana, ko un kur. —
— Tewi ne atradu, ak! Kur es meeru atradischu! Ne weena
ta naw aistezejusi, usteni ne domajot. — Kas tu biji?! gau-
jeņa jawoldsenataja?! Sirdsbalsi kausidama, gneedsu es
tew to sola-sariņu, to neeziņu! Mana roka kahrotu
rotalu tawu galviņu swehrodamees demanteem!
Kas tu biji?! — Kodes mahkoņos bahlumā ar aspaidrotu
sahrteni, mainigaki azumirkļi uftawa skaista waiga,
un ka wirsinajahs aspahwitajalu ehnpalu, drihs pah-
rak sēļa nospectuiba, drihs neaprakstama saldā gnaudsīga-
na, jo sesiji mirdsoscha leesma leesna sikenoja iftawalu
azihm debesigi atspeedamies laistigaki tawā sejā, gari
selta ta tew lidinajotees Wejā-klusteliņā." — Lopitee
Zehu pawadidsja sēļu pasemibu, ja, pasemodamees pihpē-
kos, un tik tawu galviņu gleezdoja waroņigi lepnumi
un augstiba. Iftawahm, ka uf luhgschanu jakamp-
tahm rokahm rietoja asaras, sirds-ehsti, paradīga preez-
ka, jeb dwehseles-sehru, sirdsgar-leezineezes. — — Wis-
waldibai nolehmumu, tawu mehmo walodu azihm rese-
jusham, kura rokahm taustamu, deewischķu-jaunu
sibumu greegeleja, zitadi graustos, tawu dobji pazeltā
bohdi, un zilweka dabigai saprahtanai neapkerams-

Kà skolehns preekſch Lahs-Jahnejs nepraſa ne
iſtā laikā jaun mahzitees teikt, kad tā laſ-

Lahnits: (ar jaukſch. roſi rokā) Onkulēt
Onkulēti reeſ, Koer tew nesn. Paſkatees
tak, Onkuliti! Reeſi, kahda ſkaiſta
roſe! Aleana mamiņa ſazija, kà
kà ſot puku kehnineene un
preekſch mums ſilvekeem ar ſeewa
tik jauka tarita. Atlaid tehv
iſbrauks un wiſſi tewi lihſ
ſlhot, un mamiņa ſazija lai
tewi iſpuſchkojot; bet, paſkatees
tak Onkuliti! paraugi, zik
ſalda, zik gahrda kà roſe oſh.
(ſneeg roſi Valentinam pee ſeguna)
Onkuliti! waj tu rauſi? Kahdehl tu
rauſi mihlo Onkuliti!
Val: Ak, Lahnits, es neraudu wiſ.

Wiſ man paſaſit, ſlhaſ ...

...ſwaſi no tam ... nerunā ... Ak,
waj man! —— Bet, — kà!
Waj tahdi ſwehtki ne tapſi ſkihgā
atkal ſweiki ſwineti!? Waj tauſe-
ſiņi un tautēdes uſteem atkal
karsch ... neſapulzēſees!
Lai tad Wiņa ſpahtes tad tur,
kà toreiſ noſteigſees! Kaut tad,
ak, kaut tad! es jau kultu mah-
ſlīgu ſpahſ-meetu ſtradi tur, kur
meli jaunā un ſalduſchā eeſ
neſejames! Lai tad Wiņa manam
kapam ſlabi eetu! un waj tad
Wiņai ſwehtku wajaſtu, kà tur tam
ſlhā. Wſlā ſiņi-klehpi weenā Wiņai
Lehl par agru lauſta ſwehtku ſnaſch
mulſchā-meegā! Lai waj tad Wiņa
par azihm nebirtu aſaras, aſaras
preekſch ... manis!

Kà skolehns preekſch Lahs-Jahnejs nepraſa ne
iſtā laikā jaun mahzitees teikt, kad tā laſ-

Lahnits: (ar jaukſch. roſi rokā) Onkulēt
Onkulēti reeſ, Koer tew nesn. Paſkatees
tak, Onkuliti! Reeſi, kahda ſkaiſta
roſe! Aleana mamiņa ſazija, kà
kà ſot puku kehnineene un
preekſch mums ſilvekeem ar ſeewa
tik jauka tarita. Atlaid tehv
iſbrauks un wiſſi tewi lihſ
ſlhot, un mamiņa ſazija lai
tewi iſpuſchkojot; bet, paſkatees
tak Onkuliti! paraugi, zik
ſalda, zik gahrda kà roſe oſh.
(ſneeg roſi Valentinam pee ſeguna)
Onkuliti! waj tu rauſi? Kahdehl tu
rauſi mihlo Onkuliti!
Val: Ak, Lahnits, es neraudu wiſ.

Wiſ man paſaſit, ſlhaſ ...

...ſwaſi no tam ... nerunā ... Ak,
waj man! —— Bet, — kà!
Waj tahdi ſwehtki ne tapſi ſkihgā
atkal ſweiki ſwineti!? Waj tauſe-
ſiņi un tautēdes uſteem atkal
karsch ... neſapulzēſees!
Lai tad Wiņa ſpahtes tad tur,
kà toreiſ noſteigſees! Kaut tad,
ak, kaut tad! es jau kultu mah-
ſlīgu ſpahſ-meetu ſtradi tur, kur
meli jaunā un ſalduſchā eeſ
neſejames! Lai tad Wiņa manam
kapam ſlabi eetu! un waj tad
Wiņai ſwehtku wajaſtu, kà tur tam
ſlhā. Wſlā ſiņi-klehpi weenā Wiņai
Lehl par agru lauſta ſwehtku ſnaſch
mulſchā-meegā! Lai waj tad Wiņa
par azihm nebirtu aſaras, aſaras
preekſch ... manis!

ateeek tik peeluhkot, ka wiņš
ar sihvihm to augšā mantu vara
gala teek.. Bet tagad tagad ņem
nu ej ar wiņu gala! Skaņdējai lik-
tenī nevar man ne ko waiņ-laupīlt,
ko es pats tam ar preeku ne atdotu..
Skaņās sihvihm eņem wehl, manas
teesas pagarina atmiņa, atmiņa!
tahs šehlsirdigas stundiņas kur
es Wiņu pirmo un pehdējo reiz redzēju.
[illegible] Bet, [illegible]
[illegible] Wiņai [illegible]
[illegible] man nesapņotam, jaunam,
Wiņai jaunā kalsējā naw manahm
acīm ar ne kad atskanējis, Wiņai
skaistais tehls nepuslīko wiņ manu
albumu, bet Wiņa pate, Wiņa pate
ar manā sirdī un šehlsirdīgu, kameļu
wiņš jeņem-lutschus un kafeju ejot

Bet waj es tew meeru atradīšu? Ne wiņ-
ņemšu es Wiņu lihdz.!.. Bet
ka es tevi [illegible] preekš Wiņai ka
apspulbatā tlahwējā! Ne walrēja
neteikšana Wiņa tik ej manī spa-
tējahs, spraģījahs tik ļoti, tik jauk-
mihligi! Un tai apspaidrotā at-
ņemšanā Wiņai [illegible]
manu sirdi ar ne ļaunahm
jaušmahm, [illegible]
[illegible] jau wiņ [illegible]
[illegible] bija wiņai
jaunai, [illegible]
un ko es pehdējo Wiņai teicu.
pats ne jaspratu. [illegible]
[illegible] Wiņai manu adresi teikt.
Kad Wiņa manam azīm [illegible]
nepazuda, [illegible] es to ļoti spaidu pie-
[illegible], ka es to ļoti-ļoti gribu
pateikas Wiņai par jaunas kundzes
gribēju Wiņai atteicu. Tik
to neeņēmu Wiņa to [illegible]

Ka skolehnu preekshi tahs skahwejs, nepraht ne
ihstahs laikus jaun mahzitees teikt, kas tas leh-
ihpeikams: Ehsshe es lauschu manu swehrestiku! es nah-
lauschu to!! — manas smadsenes, ka! eles sehmejums! —

Ehn tas! Ehn tas!
wihnoda ihs jehras
mani! Wihras sa
ges drebohlus ih
ma
ji,
nah
lehra
zawi
ari,
ar u
Tewi
spihd
tumsi
welle tak,
Kaut
swehk
„Wihra
dsehk
agrn
„Wihra
man
Ka neesn
Tukschi ne

Lahnits: (Onkulim.) Onkulihti, es ne-
Onkulihtis: Ko grahtu mahzitees?
Walentins: Ne. Ka tas?
Lahnits: Nu tad jums laikam johbi jahs.!2 Es jums tuhlin atnesi-
schu no manas mantiņas palikas, ko eerihkeht! (grib aiseet,
Walentins apkampj Lahnitu:)
Wai tu warēsi Onkulim
mani!!
Teesham

Wif mans pa

nohweeda un warbuht nelabi
wairs no tam nedsirdu... Ak,
waj man! —— Bet, — Ka!!2
Waj tahds swehtku netapsi-Skilgā
atkal dsihwi-gruhdi!!2 Waj tautee-
schi un tautees uhtrem atkal
kareem nelabsirdsehsees!!2
Ehn tas! Wihra jahtrs kar tur,
ka troeis, nosleepsees! Kaut tas,
ak! Kaut tas! es jau kultuwu mah-
kiņa tahsi-weetu ahtrahki tur, kur
nebij jaunō un palihgō eeš
rehsejames! Ehn tas! Wihra manam
kapam palikt esot! un waj tas
Wihra dwehsele wajadsēs, ka tur tam
dsihwi. Dsihwi grimst-klehpi weenā Wihra
debesi par agrn lauka saimi saukt
mahkoņa-meegā! Ehn waj tas gan
par azihm nebirstu afaras, afaras
preekshi manis!!

Lahnits (ar Onkuliņu roku
tak, Onku
rohke! Aha
ka ihsti pa
preekshi m
teiz jaunk
ihbrauks
ihsti, un
tewi ihjaus
tak Onku
salō, zi
(ihsi roh
Onkulits
rauts im
Wal: Ne,

Ko tew lehrums runā, gal Onkulis?

Onkulis: Ne, Lahnit! es neraudu wis.

Lahnits: (Spraukš Walentinam rohki swahrku-rohzaurumā.) Waj tu ar atkal
Onkulim Ko grahtu mahzitees? Onkulim
Walentins: Ne. Ka tas?
Lahnits: Nu tad jums laikam johbi jahs.!2 Es jums tuhlin atnesi-
schu no manas mantiņas palikas, ko eerihkeht! (grib aiseet,
Walentins apkampj Lahnitu:)
Bet kahpēc tew atkal Waj tu warēsi Onkulim
Ihsi!!2 Onkulim
tew pats Onkulim
johbi jahs Onkulim
Ka Onkulim
johbi Onkulim
Onkulim
Onkulim
Onkulim
mani!!
Teesham

Treschais tehleenisnoteek Selmipōš.
Ihstabas eerihkte tā kā pirmā tehleenā.

Tew kas jahs Onkulim, es nesīs tew
Kas tahds jahs! Onkulim tew tas

Treschais Zehlens.

8

1. Skats.

Juliane. (gehrbuses-baltâ kleitâ.)

Tam bell gan jemt

Juliane: (uf galda preekschâ taks weena atwehrta Kaftite, rokâ tura wiņa wa-
nu burtni.) Ên nu tu weenreis esi pakeigts! Kâ ilgojos uf to
Veenipu! Wairahk kâ weens gads ir pagahjis, tewi Jagschus ra-
dot, un pee tam gan procedri gan Zaschla ruhkta asara ir teze-
jusi. — Ka tu weenreis, tautâs ejot, tapsi uspiests, to es nesinu,
bet to es gan sinu, ka tu ne esi wis if manas sirdsmas, bet if
manas dwehseles tezejis. Ên kad jaar tewi ar tekoni weens
weenigs Lelweks preezatos, tad buhtu manis puhlischkis bagatejs uf-
makschots! (leek burtni uf galda, un sen if kaftites weenu no-
koltuschku ofola-sariņu.) Ên tu! tu! Jelkmeji — schis manu
darbu! (kutschoj sariņus.) — Bet kahds tu tagad nokaltis! ... ²
trihs wai ischzis .... Ak!! — — — Lihdz ar tewi ar es gan no-
koltschku — — un mani tad guldsinahs kapâ ... Kapa?! Ko
es runaju!! Kursch kaps gan trikschtetu preekschâ manis at-
wehrtees?! Waj seme pateesi kahroto manu sawâ klehpî us-
pemt, manu, kas es schwes-saldumu tik saldu tik saldu!! Ne, ne!!
Kad ari nepahrkahpju ne weenu netaupidamu nahwe patlaban
sawus welgos selmus iffleepstu, kad tâ jau nehginatu manu
eeschegt sawâ aukstâ padusê, es wiņu jaahrschehtu!! Manu
sirdi tâ ne trikschtetu aiskahrt! Tâ nepeeder ne man ne wiņai!
Tâ peeder weenigi ——— !! Ar schwohsku, es schwohsku! —

Ên tewi Jahrgâ kihla, kad tewi [illegible] ofola-sariņ pee manas
kaktiņa nihgodamas kruhts Jaschkitu, ar mihlibas rokahm tewi dsihtitu
ar manas Jaunas asinihm tewi apleetu, tad, ja! tad tu gan atkal Ja-
dsihwotu! tad tu augtu! un isaugtu par leelu, kuplu, skaistu ofoleņ, kâ
par schihwu leezineeku, tâ swehtâ brihtiņa, kurâ muhsu dwehse-
les Jaustijahs uf muhschigu-dseribu!! — — Walentin! Walentin!!
Bet waj tu ar weenu jusminotiņu esi uf manis domajis?! — —
Ak! — es — aufkrigâ nelecte! Daschu nakti neesmu ne ka waars
no Wiņa Jaspehjusi .... Wiņsch kawejahs gan — kawejahs waar-
buht — peesaucs — peesaucs — lehgawiņas .... Ak! es
aufkrigâ nelecte!! — Wiņsch tik man wairahk ne kâ ne tezē-
kâ: Launkunoše, es juhs luhgschu, preespemect no manis schos
ofola Jariņus, schos deenas par preemiņu. Ak! es aufkrigâ ne-
lecte! — Pee wiņa gribu — Ko uf warbuht wiņa — wiņa — salda-
— — peewiņa .... Deewiņ, preesteķi man to laimi! Wiņus
abus weenreis sweltit!! Tad es Tewi pahr Wiņeem preeluhgschu, —
tad es Wiņus suchtischu, — tad es bukschu laimiņa, — tad es lehg-
smoschos, — tad es preezoschos, — un tad es — ei tad, jâ! es tad
rau — daschu!! ——— (ar roku uf wiņu grahbdama.) Ne kad
tewi par to?! Ko tu pee tahdahm domahm tik negânti
plosies? Waj tewi afoti wairs rukmes naw? — Ak! nahwi-
ga schpaugschana!! — Pukschi, jaukschi! un trukschi! trukschi
jel reiz! trukschi widu jeschkus!! (Tewi manas gauschas mokas!! (atkriht uf
atkrihtâs)

2. Skats. Juliane. Mahlâ-mahte.

Abiļļa-malte: (eenakt zauri wiņas durwim.) Deesteh̦s-deesdeh̦ls! kas tad nu! jau atkal eefuchtes-kahrtā ápzehrbuses! Tu Sihgā pirkta-[illegible] Cantes-lai! Suliņ, Suliņ! kalab tad tu atkal tā ſrotajuſees? Tihri ká nejehga! Wakars jau meegi paſchai nakt Suliņ! zeleſ, welz tuhlin baltu kleitu nost! Citadi ſainē wehl jakts tew apſmeet, ka tu wehlá wakarā tá — Suliņ, Suliņ! nu, waj tu ne mas nedſirdi? Kas-tas-tew nu ſpar meega? Ko tu jau atkal tá auſchojees? (pakrahta Suliņu.)

Suliņa: (galwu pazeldama) Abiļļo-malt!!

Abiļļa-m. Deesteh̦s-deesdeh̦ls! Kalab tad tu raudi atkal? Kas tad tew truhkſt? Waj tu ne eſi labi paehdusi, waj apzehrbuſees? Tihri ká nejehga!

Suliņa: (Abiļļas-m. rokas jakampdama.) Abiļļo-malt!!

Abiļļa-m: Suliņ! waj tew kas jahps? Suliņ!

Suliņa: Ne kas... Abiļļo-malt!! — — kad es —

Abiļļa-m: Abiļļo-malt, mihļo-malt! an waiadſ tu man ne ká neſaki; ká tad es waru ſinaht, kas tew wai-nas!

Suliņa: Kad es nomirſtu, mihļo-malt —

Abiļļa-m: Deesteh̦s-deesdeh̦ls! meitiņ! Ko tu runá?! Tikko eſmu eſahkuſi ſihwot runá tu jau no mirſchanas! Ko tad mehs wezajee lai ſakam. Tu, meitiņ, Suliņ! tew jau mums (raud un ſauka apgaru ar preekſkautu.) tew jau mums azis jaaiſſpeeſch! Tew jau, Suliņ! waj muhſch wehl preekſchá, tew jau (raud, peeſeeds.) Deesteh̦s-deesdeh̦ls! wiņa jau tihri ka ſajukuſi! (us Suliņu.) tu mei-teņ! ko tad gan tawi Kruſtteh̦wi —! ak Dſimuſ! tad wiņam ar wairs ne kahda preeka paſaulé nebuhtu! Tu, Suliņ! eſi wiņa luteklis! wiņa azuraugs! wiņa — (raud.)

Suliņa: Abiļļo-malt! kad es nomirſtu, tad leezeet ſeſ ſola-ſa-ripu ap manahm Kruhtim!

Abiļļa-m: Deesteh̦s-deesdeh̦ls! to tahdu, tas jau ſakaltis, ká tabaka. Abehs preekſch tewis tad wiſas ſukes nogreeſtum, un Kruſtteh̦wi liktu wehl ſkaiſtakas waj if Sihgas weſt, tu ſini, Suliņ! preekſch tewis wiſſch neko netaupa, tew it ne ko ne leeku, tew —

Suliņa: Apſolees, apſoleeſ! man, ko es jums luhdſu, ko es jums mihļo-malt! no ſirsdſibena luhdſu, apſoleeſ! Tu kad juhs to atſlahtu ne iſdarita, waj tad jums! mihļo-malt! Jums ne buhs meera ſihwot, un es ne waretu meerá kapá dſihſt! —

Abiļļa-m: Es likſchu, Suliņ! es likſchu! palec tik nu meeriga.

Suliņa: (klauſchoſ tai roku.) Paldees, paldees mihļo-malt!! (eet jaſi-pu Kaſtulé.)

3. ſkats.

Suliņa. Abiļļa-malte. Abaijipa. (Lukums.

Abaijipa (eenakt zauri wiņas durwim, ar ruſſu puku Kroni rokâ.) Laun-kunoſeht! es deenâ ſho Kroni jau preekſch jums nopinu,

bet nedabuju atdot. Es juniņ, jiks nichlojeet ruķu-peukes. (leek kroni uf Suliānes galvas.) Ecu ņiķ laiks wiņķi jums sloreij preeweizaks! Ejeet preeķpreegela tad jiks paschi redzesset! — Laiks gan driks taks pehdejaks ruķu-peukes sprowāsar.

Suliane: Paldees, Abaijiņ! paldees! (preeķsweis.) Taks pehdejaks schowāsar un gan ari taks pehdejaks preekķsch manis! (uf Abaijiņas) Abaijiņ! tu biji schodeen bāsnizā, teiz man, par ko Abahzitaji runaja?

Abaijiņa: Ak! jaunkungiņi! kad jiks sinatu! schodeen Abahzitajs laiki dīwdesmitpeezi pahras pirmoreij uffauza!! Abami radineezi ar uffauza! pehz driks nedēļahm buhs kahjas! man jaeet pahr bruhtes mahsu! un — jaunkungiņi! es jiks gauschi luhdsu, — es jiks klausischu tad waj nakts widū! — dodeet man us to deenu jukšu Rihgā pirktaks peukes, ko matōsprauft, tā, kā jums weendeen bij. (paklusu) Taišu kahjās buhs ar buhs ar — nu jiks sineet! — es jau jums weendeen tuhlin ifftahstiju — Antsi! Doktera Kutpkers! ar tur buhs un es — tadehl jums to kroni pinu, kad jiks man tad dotu —

Suliane: Ha Abaijiņ, jā! labpraht tawu wehlēschanos peepildischu (ij eet zaur kreisās puses durwim.)

Abaijiņa: (pee sewis.) Wiņa man dos jauwas skaistaks peukes! Es maksu bet wehl triks nedelas! Ak, kaut jau rihtā tā kahja tew sa-deena buhtu! Ecu ņiķ smuka es iffskatiņos! Ne jmaksā Abaijiņ wehnāi tahdu peķu nebuhs! wiņi uf manis skatiņes jaunajā jaukajā Antsi! mans Antsi!! ar tur buhs!!

Suliane: (eenahk zaur widus durwim uf Abaijiņas.) Abaijiņ! Abaijiņ! woj tew nau preekķsch rihtdeenas wehl ahdens jāpeenes? Es atnesischu preekķsch tewis!

Abaijiņa: Ej tu ar wiņu uhdeni! jaeta waru atnest...

Suliane: Deewspeedod ņilvekam grehkus, kā es iļlijos! (ijeet zaur widus durwim.)

Abaijiņa: Es no mana Antiņa domaju runaju un tad jums atkal klaht, ka wezais ņehmis! kā preektais —

Suliane noņem ņilo bantu no kakla un apņem (eenahk zaur kreisās puses durwim ar puķehm un bantehm rokā.) Ahe, Abaijiņ! ahe wiņas manas puķes, ahe bantes! Sprotajees laki jpaišti tai deenā, un tawa Antsi tad par tewi preezajees!...

Abaijiņa to tahļāk jūpa: (puķes janehmusi.) Paldees jumtdauz paldees! Nu aij preeka ne weenu nakti ne warēschu gulēt! — un — kaut jau rihtā tā deenā buhtu! Es tiku te jsnem no matiem ņilo puķeli un ļaušu sprausch to Abaijiņai matōs.

tik pat skaista ļaužu, ka jaks jaunkundzēs!
Kad Eglīts to jau sniedz! — (Izņem zaļo vīnu
turvīni.)

Mihļa-mahte: Kā tad tu nu meitiņ, vīsa savas pukes
Mazajai atsēvi? Ko tad tu pate —

Luliane: Man to ne kad vaļas nevajadzēs... (Ņem zaļo krei-
sāko pudeļu turvīni, [redacted] un kaitē ļaužu pemtāma.)

Mihļa-m. Ak Dievs! Kaut jel Zelmiņš pats pahrnahktu!
Kas tad par vīņu atkal, kas ne lauks! —

4. skats.

Mihļa-mahte. Aberkels.

Aberkels: (ienākt zaļo vīnu turvīni.) Labvakar mihļo-maht!
Ka jums klājas? Vai šeit ar ween spīgoti bīņķi?

Mihļa-m. Paldies, Doktera kungs! es šmu gan veļa un vīsah-
di cetu mums labi, tik ween Julija, tā tara mums
raizes!

Aberkels: (pie ļevis.) Ku vai tad tas pateši —

Mihļa-m. Lauj Jel stāstīt, Doktera kungs! Bet ka jums wehl tik
wehlu —

Aberkels: Skroderi tā jmahze. Ku negribētums Zelmiņam ga-
rām braukt — Bet kur tad Luliane? Vīna tak vi
mašīņā?

Mihļa-m. Jā, es viņu tuhlin saukšu. (Ņem zaļo kreisā puse turvīni.)

Aberkels: (velk ī Replas telegramu un lasa) „Ļchi jūs paļeek
stārpā mums." Ku kādēļ man tahdu ļaunu, ~~vai~~ Rihgas
wēl jukta? Kas tē par jaukumu?

5. skats.

Aberkels. Luliane.

Luliane: (ienākt zaļo kreisā puse turvīni.) Labvakar, Doktera
kungs!

Aberkels: Sweika, Luliane! ~~Šeit jaunpilnata ar no manejem.~~
Kā jums klājas?

Luliane: Paldies, labi. ~~Es jums lūdzu jaukt makšķeres pa-~~
~~taisīt.~~

Aberkels: Vai jums jaudzaun pahrnakšķēt, jeb grībejat kur
izbraukt?

Luliane: Kā tā? (nopūlēdamās.)

Aberkels: Abahjā es jums tahdā apgehrbā neļaunu ceradīs
atrāst. (pie ļevis.) ~~Tik aviņa labāka, nopratuas, glupēs~~
~~pahrunchētājes.~~

Juliane: Teesa gan. — Es juhtiju Jekodeen atkal pirmós wiſ-
pahrigos Latweeſchu-Jeesapkanas-juhtkus. Tee ſtahw
pee manis muhſchiga peemiņa! — Un tad es mehģu
tá apgehrbteet, ká toreiz. ~~(nopuhſtas.)~~

Aberkels: Waj jums arweenu eſeet weſeli bijuſchi?

Juliane: Paldees, ja.

Aberkels: Es bijn juhſu nahkotnē, pee kahda jaſlimuſcha gruen-
teeceka, un atbraucu tad ari pee jums.

Juliane: Waj jums Kalnipōs bijat?

Aberkels: Ne.

Juliane: Waj Kaupſtē? Warbuht Jchkerſtōs?

Aberkels: Ne.

Juliane: Tad laikam Gaiſulōs? ja tik —

Aberkels: ~~Es ne wcenu azumirkli wahrda atgahdaties. —~~ Kad Kas-
pars uſ Rigu aſbrauza.

Juliane: Isgahjuſchō mandegn, Kruſttehus ar tas pat aſbrauza.

Aberkels: Waj juhs — woj wiņi drihs pahrnahks?

Juliane: Kaspars palcek Rihgā. Tik Kruſttehus pahrnahks.

Aberkels: Luhk tōp ar Kasparu gan koreſpondeerejeet!

Juliane: Kā tā?

Aberkels: Nu tā. Es tik grihgju ſinaht, woj juhs wiņu ar kahdu
reiſ ar weenu wehſtuliti aplaimojeet.

Juliane: Ne, ne kad. Bet gan preekſch kahdam ſcenahnu es wiņam
ko ihſti jozigu peeſuhtiju. Es peezatos, kad wiņſch no
manis wehſtules gaidihs, zauri to buhtu iſahrſtehts.

Aberkels: Ko tad juhs wiņam raſtijaht?

Juliane: Nau wehrts, kā es to wehl peeminu. Es ar wiņu druſku pajokoju.

Aberkels: ~~Luhk ſprieſch gan kahdas eekſchkigas iekſes, Juliane! Tas dar-~~
~~bu man preekſch, jums ko paſlehpſcht, ja tik juhs mani uſ-~~
~~tizeet.~~ Eisleben. Tā? — ~~Ak~~ Ko juhs jauni bruhſaiku ij.

Juliane: Paldees, Doktera Kungs, paldees, ~~ka~~ juhs man to atļaujeet.
~~un tad~~ es tad ~~Kaupſtē~~ uſ Rigu wiſ, juhs ar manēem preekſchmeem un
~~Kungeem~~ apgruhtinaht. Bet tas juhs mani jeluan
~~ja~~ peraſtu, jauſkrauſa jums ari ~~japehi atgadijumi~~ ij ma-
nahm behrnu-ſcenahnu, ij manas ſpagaltnes.

Aberkels: ~~Es loti lakpraht!~~ Nu ko tad weenu druſciņu — runa

Juliane: Kahdā ſwehtdeenas wakarā, wehl maſa bahſdama, biju
Es ~~loti~~ es weenu perſchu uſraktijuſi, un tikū to mahjas meitahm,
pehz weenas Deewawahrdu melēſchas ſpeeſahk. Te ſpeenahze
arſchaldu ~~pro~~ ſirdi
ſpihdi un leize, ká tā eſot Deewa ſaimoſchana, tas eſot leels
grehks; perſchas tikai baſnizas Kungi drihkſtot rakſtiht,
un lai es nu takſu grehku ne kad wairs neſaeetu, tahdu
Kreetni rihkſtes, kuras kad ſuhſzan biju pehrta, man by
weh janobatſko un jaapſola ne kad wairs perſchas nerakſtiht.

Eisl: Ko, tad tas war ~~bahſt~~ notikt

Eisleb: Ak. tawa ſkaiſtā

Nu ko? lakpraht —
Dokteram gaja viņa
uſtahſtit.

Bij tuti jauka pawasara. Dsena un it
ne welkhus Rahweja meena pawasara

Pirmā gadā skolā waizaja kakdu deenu skolas preekschneeki kadru skolneeki, kas esot un peekuras tautas peederot wezaki. Es biju tā weenigā latweete. Leelaka daļa, ko es skaidri sinaju, no skolneezekeem bij Latweeschu wakzeetes. Taem pat godu, Rahweja nakkoschā waļasbrihdī, it ne wilschus, weena rihmite ij manas Zgaļwas, gatawa, un pasneeza to pascha Jawahnu apwakzeinatahm tautietehm. Mikļas-maltes pehrenī waris ne lakpeja, — un tā tē jau ne bij tok Deewwahrdu perkla, bet skarbs Zeegelsmelkulehm. Mana rihmite nahze pee tā goda, skolas preekschneekam notata taisit. Nu biju es weena liela grehzineeze, starp daudz taisneem. Tika pakeusa runaht no Zraiscchanas ij skolas, un deena, kad man to pasludinaschot, ar jau noteikta. Es pawadija ne kadru nakti ahrā; bikstijos no kruhtehwa, no mikļas-maltes, jo biju tikai drihs pasnuit gadus weza. Mineta deena atnahze. Sirsmani gan drohschoja: kas drihkstehs tew taisnibu runaschkai, un besgodigus melus issobojschai weenu weenigu matiņu aiskahrt! "bet leelskolneezes usskatija mani, ka kadu ļaundari. Te otrehrak durwis. Skolaspreekschneeka kunge sihmoja ihsi noskumuschi, ka wihras wiņsch esot ahbri un grah-

tu saschinis. Es warēju ihsakt elpot. —— Pehz desmitahm deenahm bij saschimuschais —— ne waris starp ohpleem... Nu es no Zraiscchanas ij skolas —— dakhta. Deewam pateikdama Zwehrejn nu, ne kad, ne wcenu rihmi, jeb zitu ko, tahda sinā neraksteht. —

Kad Zgahjuschogadu laickraksti: pirmos, wisspahrigos Latweeschu Zeedaļnas-Zwehstkus Rihgā Zwinekt issludinaja, kā degtin Zirdi man kas aisdegahs. Es ilgojos tos lihdz Zweksteht. Laiks atnahze, bet kruhtehwos no tam ne kā ne grihdeja Zwirkst. Es aisbehgu uz Rihgu. Basonigs atskaneja ij Domas-basnizas tahs Deesmas: Deewa kungs ir mums stiprs pils." manas awis. Bet tas pahrāk ihsta bij weenam puikam (deenestā) — waizoschanas: Juliane, waj tew ne kas nav eesprahjams? waj tew potaksi waris un grib tik pat zitu puikineem preezatees un newis lihdz skrahdaht lihdzpilnitees?" Nepeewil Jewi nepeewil Zawu tautu. Atmineesi? Leez, ka ohku pee darba, atmineesi?! — Es atmineju —. es atminejos, ka wehl nu weenu rihdu reisejo Zahrsteka, ne kā waris noraksteht; Deewam wehl wajadsejot! — Un nu, Doktera kungi! es Jums atkal raksteju: es Jums Zaraksteju „: Weenu stahstu." (iseet Zaur kreisās puses durwim.) Juhs nahzeet man Jahdeen, kā no Deewa Jums wehstis Jusdibstes, Jusdu rokas Merkels: waj tas es pahrskatijees?" (Zsweln telegrammu ij kepschas un losa.) „Juliane gorigi Zaskimuschi." (bakstot atkal kepschā) Ne, Juli-

Lai wiņa ~~peeteikum~~ tiknes-ar

(Konsin)

aue wiš-ne.! Kas-ſin, waj ne Kaſpars ſeato-?!

Luliane: (eenalk zaur kreiſas puſes durwim, ar burtni rokā.) Tew ſche wiſſeh ir. (Sneeg Dr. burtni.) Doktera kungs! juhs-man ſchodeen eſeet kā no Deewa ſuhtihts-ſelwys nahkuſſeh! Es leeku nu ſcho manu darbu juhſu rokās. Man paſchai nau ne kas-pats to wairak eſpreljams. Lubs gan ne peederet muhſu tautai, bet juhſu brihnoperak-tiku paſchsama, luhdſu es juhs gahdajeet lai mans ſtahſts nahktu klajā.- Bet eeſpreeksch paleek tas-ſtarp mums.

Abercels: Sinams. Es juhs-pilnam ſaprotu.

Luliane: Waj jums nepatiktu jau tagad wiſſa druſku eſpka-titet-?

Abercels: Loti labpraht! (Luliane iſeet zaur kreiſas pu. durw.)

Abaijīpa eenalk zaur wai-ņa kā jo-jot.

Launkumſihk, zik tad wi-ņa ſpaida kas labas nokwabot

6. ſpats: waj ſinat waj labpatiks kahds preekſch ſinat

Abercels: Abihlā-malte. Abaijīpa. Lukums.

Abercels: (atſlehdſis burtni un laſa.) Abotto: Kas maſkā ſin, bet tam zilk malkā, tam ſwehti augſi rokā nahk." — (ſlehdſis tahlak un laſa.) „Waj ſeehku laſkaitijn, bij nepat breſmigs ſprahdſeens, nahzot tik kahdsā

Abihlā-m. (eenalk zaur widus durwim.) Doktera kungs! muhſu kalpa-ſeewinai behrnipeht laſiniſ tas brehl ~~ar~~ brehl wſenadſi. Nahkat ſeewinai nahkt. Behrnipeht ~~laſiniſ~~ laſiniſ tas brehl ~~ar~~ brehl wſenadſi. Nahkat ſeewinai nahkt. Behrnipeht ~~laſiniſ~~ laſiniſ tas brehl ~~ar~~ brehl wſenadſi. Nahkat ſeewinai nahkt. Behrnipeht ~~laſiniſ~~ laſiniſ tas brehl ~~ar~~ brehl wſenadſi. Nahkat ſeewinai nahkt. Behrnipeht laſiniſ tas brehl

Labprahtt un ~~Adamar~~ kazeklis ~~e~~ savalgā jaunmās wilka

Lai nu tee nejaunaki ~~ap~~ uz kāsēm jūs tēlē weļot, tahs

wiņu ~~jaunaki~~ jaunaki ~~ap~~ uz kāsēm jūs tēlē weļot, tahs

Apsweicinaka Ka ne bailu wairs preekšā

manā ar jaunu ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ Ak! (Ja atgrubsch

manā ar jaunu ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ neraudsās dur-

manā ar jaunu ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ wis:-

manā ar jaunu ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ 5. 6. 7.

manā ar jaunu ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~ ~~jaunaki~~

Kā tad tas notiks?

Kas ir ar mani?!
Es ne waru saprast!
~~Es tas~~ R. Es tak nesapro-
sos? Ne!! Es esmu pee

8. skats.

Juliane. Valentins. (wehlak Merkels.)

Saimnieces dzīv. Sawest esmu nonākusi!

Valentins: (zeļ zaur logu, pesteri.) Wiņa!! Tapat!! (Julianai tuwojamees.) Launkunģe! Luhs tak wehl atmineja-teeš, ka mehs-ļehwoken nerejameeš-ivij pirmoreiz?! Launkunģe! nu weenreiz esmu juhs-atkal atradis! un nu juhs-man waira nenoslaideet, ka toreiz. Launkunģe! kaut es-jums-wiņu to ari ta teikt essohtu, ko mana sirds-ļehas apzeroklēt ļaujaht!! — Launkunģe! (ļekš jums-esmu es-ilgojees, ka notwiehkuschi-ļehš uh-šens-malzinas! Ka nerestigais-ļehš apzugaiklama! Luhs skatnojeet preekschi manahm gara azihm, ka ļehgulstams-saules-stars-teenā! juhs-bijat mana mirstoscha swaigsne naktskrehsmā! — Atļaujeet tak man no juhsu azihm, kurās es wiņu debesku debesis preekschi manis-eekschā sinu, atkal sapratiteeš!! — (Julianē nowehrschahs.) Launkunģe! juhs-nowehrschatees?! Waj juhsu sirds-pateesi nesajaht, waj wiņa jums-skaidri neleezinās: ļeh tā tas-es-juhs-mihļu!! Ka mana sirds, ikweenis-swaschas wilzeens, ka

wiņas! Tā ka man, jawaļag, kur tas wahrdiņš zemē?!

wiņa mana sirdiņa jums-peeder! no tā brihdiņa, kur mehs-pee baloniga-sehsmu skapas pirmoreiz redzejameeš?! — — Launkunģe! waj juhs-waretu, waj juhs-gribetu ar manu weenotu kopā dsiht ļehdsas-saules-preekus un behdas?! Waj juhs waretu manu uzticibu par jauru uzticibu atpirkt? Ka lehngsmubā, ka kaprā sirdsmeesā?! — — Abas liktenis gul juhsu rokās... Es gaidu uz juhsu spreedumu... — Launkunģe! juhs-zeetat kaunu?! Waj jums-pateesi it ne weena wahrdiņa nav preekš manis?! — Luhs-zeetat kaunu!! — Waj — — ak! — — Nu gahjeet tad mani tai wisu sirdsaka beesibā, lai es uz pehdahm isnihstu!! — Eitadi — Launkunģe! peedodeet, es juhs-gan esmu istrauzejis — ak! kad jums-zita ne kā nav, ko man teikt, tad, lubsami! gahjeet kā juhs-mani neatsmejat! — Atļaujeet man to weenu weenigu wahrdiņu! un tas-luhs, ka weens labsjumos-pilsens, preekschi manis-tik-ļoti-nogurdzis. — — Luhs-zeetat kaunu?! — Nu tad beigsees-jaraksts! un tak-gan jaņi! ka tu mani (ka gan tureji jaspitu!! Beigsees wiņi tu (ar roku pa sirdi spreedams.) debesjuguntin!! Zaur kuru es wiņi jemes bubsami (ejeju daudzreiz) debesis!! Tu lihst ar jums-beigsees ari Kalnieku Valentins! (grib zaur logu ļekt.) Wezmātes Saimnes.

Juliane: (apsijazeldama, eekliegdamees.) Valentin!!!

Un tā bubsu mana sirds tā saime.

mans gods un mani wiņi preeki, kurus par juhsu uzticibu
Traigo, juhs atpirsa lehngsmubā, ka kaprā
sihmet nestiundā sagrauj un maldigi!

Valentins: Sirdsmihļaka! (pee Juļģenes peeteizamees) Mana
sirdsmihļaka
fella lihgawiņa, manas sirdspukīte! tu mana pa-
ska.!! Atļauj man tawu mihlo rozeņu! es gribu
to apskampt! gribu to skuhpstihs!! Tu mani pee
wahrda sauzi!! (grib Juliānei roku pemt.)
Juliane: Neaiskar mani! — Nenahz!
Valentins: Laid mani! una! runa tawa walloda skan tik saldi!
Bet laidiņ! Ko tu sazīji? — „Neaiskar mani!"
(Julianei tuhwodamees:)
Nenahz! Juliane: Laid! — Tu neesi wis zilweks! Let teikai —
Valentins: Dahrgā lihgawiņa! pazel tok sawas aptiņas! skatees
uf mani, tad tu redzēsi, ka es esmu wis nekahds gors, jeb
ļeoks, tu redzēsi, ka es esmu weens zilweks, ko tawjam
prahtam pee Dēwa pasihstu.
Juliane: Zilweki nekrihst wis ne kad ar debesim jemē tā kā —
Valentins: Sirdspukīte! es esmu Kalnipa Valentins, ēr at-
braucis ar Dr. Aberkil kungu. Es esmu Rihgineeks,
un es tewi ar uf turen, pee maneem wezākeem aizwedi-
shu. Liņiņ! lukstama, ņaudatees tik us mani! Brau-
gee tik weenu brihtiņu! un kahda weltiga skaubi-
shanahs azumirkli nosudīs! Lukstama —!
Juliane: Es ne waru..
Valentins: Tu ne wari!? Sirdsmihļaka! Waj tew truhkst uf-
ziņas pret mani? Runā!
Juliane: Es ne drihkstu!... Tu nedrihksti
Valentins: Kadēļ tu nedrihksti!? Kadēļ ne?!
Juliane: Tu esi — pahr daudz tuhwu... (Valentins apkampj Juliani
aktri un nobutļo, ak! jaskatahs; brihtiņu klusums:)
Valentins: Laid!! — Sirdsmihļaka!
Juliane: Valentiņ!! paleez sche! neaiseej ne kad waigs!!!
Valentins: Paleez! sirdsmihļaka! paleez! Bet laidiņ! teez man
nu ar tawu saldo wahrdiņu! teez man, ka tewi sauz!?
Juliane: Juliane.
Valentins: Juliane!! Juliane!! un — Valentins!
Juliane: Leb: Tu! un es!
Valentins: La! Tu! un es! laidiņ! tas wi: mehs abi!!
Juliane: La! Mehs abi!
Valentins: Un mehs abi jam na weena sirds un dwehsele!!
Juliane: Weena sirds un dwehsele!!
Valentins: Juliane! kahds tawas wahrdiņsch atkan saldi tik un
jo sīki manā sirdi! runā Juliane! teez man
wehl ar weenu!
Juliane: Ko gan, Valentin! Tu jau wisu sini!!
Valentins: Teez man, Juliane! kahda tawa wehlēshanas!

un to peepelsēht luhs-mana augstaka lacine, manō
firts-spreeks!

Suliane: Ko ~~gan~~ kat lai wehlōs Walentin.! Jauv tewi man debeſ
unſeme un wiſ, kas tur eekſchā, peeder! (leeks gal-
wu pee Walentina kruhts.) brihdinju Kēnumi.)

Merkelis: (eenahk jauv widus durwim ar atwehrtu burtnizoku, Wa-
lentinu un Suliani eeraudſidams leek burtni uſ galda,
~~tohs atkal ſaſaſtus~~, pee ſeeviſ.) Sche es pateeſi ne ſmu
wajadſigs! Es ne ſmu wiſ ahrſts-pret lahdahm kaitēm.
(iſeet jauv widus durwim.)

Walentins: Suliane! mana paſcha ſelta libdſawinja! Suliane!
laki ari tu man to, apſeegele ui tu muhſu ſirdſihw-ſeri-
bu ar ſaweem wahrdeem! laki, kā tu man muhſchigi
gribi peederēht! laki Suliane! kā tu mani mihlō!!

Suliane: Ja! Walentin! jā, es tewi mihlu!! — — Tu eſi manu
azupreeks, manas ſirdſwaigſnas, manas ſihwibas,
ſihwiba!! Bez tewis buhtu mana ſihwiba = neeks.

Walentins: Suliane! tu manas dſehſeles-luteklis! kā debeſ-
augſta un jauka ui nu manas ſihwibas wehrti-
ba! Nu ſmu lagoti-pahrleekts! un nalkotne
paraſtais man, kā ehdenes-gabals!! —

Suliane: Nahz ſchurp! eſam ſahdſā! Es tew porahdiſchu
pee muhſu-mahtes

Wal. Tālak wehl ſche weenu brihtiņu.
Sul. Pawaſara, kad tew jauks ſtahſtiņs,

~~Sadſirdſi mani~~ Tu tohs ſahdſā ſchurp, ka es
tew jauru ſtahſtu dſirdu, lai

tawu puku-gabi, ko es pawaſarā preekſch tewis
ſtahdiju. Tu redſi, wiņa ui wiſas pukes, ſkaiſtakas,
leelakas un ſmukakas, ne kā ſitās. Tu, ſchņiz!
redſa, kas tawā dahrſā, ahſi dauz, dauz! ſimtdauzreiz
jaukaki, ſmarſchigaki, ne kā ſitās dahrſā! (ahſi iſeet
jauv labas puſes durwim.)

9. ſkats.

Kēnums. Abaijiņa. Atſi.

Kēnums: (eenahk jauv widus durwim.) Ko gaiſa tas nu ar te
ſkrehjis ko ne? Abaijiņai ſchā ſelz tā bij ja nobeh-
ſtahs! Ne brauz ne prom, ne ka. Lek tad nu garā
tā nakts; ne dabu ne gulēht ees, ne kā. (ſchahwo)
Ne mas ne doku atſpehſtees! (ſchſchahs pee krahſns-tā
ka eenihdſejs jauv widus durwim to tukſchu nepamana,
ſchahwo.) Meega laiks jau ar ir. Kurſch godigs ēl-
weks tad nu wehl augſchā dauzahs! (ſchahwo) Kāv
nakts-gaili! (ſnauſch.)

Abaijiņa: (godigi jauv widus durwim pahrlekſch.) Ne weena te
nav atſpēſtēt! (welk atſi pee rokas ſtahbā) Nahz!

Godu wahrti pušlaks

Aušiņi: Aušiņi! apskati muhsu iztakas! Bet Aušiņi! kas tai ādrā bij par kungu, kas ar Dakteri pirmahk atbrauca? Tas jau nu Doktera kungs bralīt.

Aušiņi: Abaja Lahnischa skolotaja. Saka ka wiņsch gudrs, loti gudrs esot; bet wiņsch staigā ar ween galwu nokahris un seelsphaks ween. Kas tā par gudrību? Ka pirmalks pats Doktera kungs luhdse, lai nahkot wiņam lihdz eekšā; ne ka. Wiņsch eegahja dahrzā. Lai nu tur puišis wiņu wahkaru

Maijiņa: Kas wiņsch tahds ir? Kur tas wiņsch dsihwo?

Aušiņi: No Rihgas es weenteen wiņu pats atwedu. Bet ne palikšhot wiņ ilgi pee mums; ta wiņsch man patteize. nepatikkotees. Es peeci gadi jau pee muhsu kunģeem nostihwoju, ne waru šauna wahrda teikt, kas tad šheim gan kaišhot. Pats-tahds-zilweks laikam, kam ne kur nau labi. — Maijiņ! tu tok zahliti, ar buhsi Kunģiņos kahjas!?

Maijiņa: Ša! un tu tok ar Aušiņi!?

Aušiņi: Ša, zibuliti! Tew nahkoschā gadā, Maijiņ! šwehtdaman muhsu kahjas!!

Maijiņa: Ak, Deewiņ! zik ilgi wehl!!

Aušiņi: Maijiņ! zahliti! luhk šhē ka es tew atnesu!

(welk ij kepkas mutautu un šneeš Maijiņai.) Atraiši mutautiņa šluhkstiti Maijiņ! Lai ir kas preekš tewis, ko es Rihgā nopirku, eseets. Nem wiņu zahliti! walkā ik deenas un domā ik deenas uz mani!" Tad laiks lihdz nahkamam gadam šhis paceš!

Maijiņa: (mutauta šluhkstiti atraijijusi špeni ista weenu greesni.) Aušiņi! weenu greesni!" un zik wiņsch skaists!! Aušiņi! zik tu lohks, zik tu gudrs esi!!" Ak, Aušiņi, Kaut tu te wachinātu palikt!

Aušiņi: Nu tad dod man zahliti ar weenu kuzpiņu par to!

Maijiņa: Ša, waj šimtu! Aušiņi! (Kerahs ap kaklu un kuzpstoto.)

Lukums: (šmohtahs, ahtri uzšeldamees pee šewis.) Kuzpšeram — tam-šwešham zilwekam — Maijiņa mutes-šewa! Leels, ka šwehrs! apsis, ka wilkam! Schaušhalas, eet man pirt kauleem! tam mutes-šewa, tam šuppeurnim!" — Ter zilwekam, lubzi, ka lubzstamu! ne ko. (Maijiņai pegkreesdamos.) Maijiņ, tu apburta! tu apburta Maijiņ! Tizi man! tu apburta!

Maijiņa: Kur tad tas Rehms jau atkal —

Anſis: Kas wiņam par daļu no manis Mārīņā! Eſam ahrā, lai wiņſch te ſaloſahs. (Anſis ņem Mārīņu zeļā rokas aiz ſeta lihſ widus durwīm.)

Mārīņa: (ņauj widus durwīm paſkatidama.) Anſīt̄e! te ne! Steņi nakt! Nahz te! (ſeta aiz uſlabās puſes durwīm.)

Anſis: (uſ Sukumu atſkatidamees.) Sargees!! — (ſ ſeta ar Mārīņu ņauj labās puſes durwīm.)

10. ſkats.

Sukums. Zelmiņſch. Mārīņa-makte. Mārīņa.

Sukums: (uſ durwīm, ņauj kuram Anſis un Mārīņu iſgahjuſchi skatidamš, Zelmiņſch eenahk ņauj widus durwīm.) Mārīņ! Mārīņ! man ſirds ſpehle naudas! Tik-runā ſen leelā akmeņa es wiņu noraku, Mārīņ! es tew wiņu atdoſu! Nāz lakatus, kahdus tu ween gribi, kad ſlikts nahks, iſpirz wiņu naudu Mārīņ! par to ne kas! tik nedod tam — Deews ſeedod ļaunekam grehkus, kā man baile no tā — Mārīņ! ne dod tam nelabonam tem bendeskalpam ne weenreiz wairo mutes!!

Zelmiņſch: Waj tu traks ne eſi!? Ko tu te kleeſi!? — Kur kungs!? Ja tik ne ſakrahj man ſwiteſchtus! ja tik — ! Bij jau ſareſeji, talab tā ſteigſchanahs gan, tas ne iſſprotams nemeers, kas mani ſeſe maļa traukteet! Deews ſwiti! kas te gan ne leeks ķ bijis, kas notizis atkal, kamehr ſkats-laukā kawejos. Kā buhs gan ſaimneeziba uſſkatita, ak! — Un wehl wiņa ne uahk eekſchā! — — Kas tas te!? (ņem atwehrto burtni no galda.) Kas tā ſen burtnis!? Tas Sulipas rakſtiits — (laſa) „ Stahſts ſ Baltijas ſenlaikeem ſarakſtiihts no Zelmiņa Sulipanes.“ — Sulipa, Sulipa, rakſtijuſi weenu ſtahſtu! weenu ſtahſtu! Sulipa!? Lew tas gan tas iſſwerinajums aiſ aiſſlehgtahm durwīm! Weens lehrums wehl, weens meitens, ar ko eeſomojees un rakſtta weenu ſtahſtu! Ak, tas nofodams wehja-grahbekļu garš! Kā ne buhtu ſee ſilnas ſaſpraſchanas! Waj grahmatu Raldam truhkſt!? Kas tas kas ſtahſtu war gan buht, kas ſ Baltijas ſenlaikeem ſarakſtiihts!? Lelſen tihſchā prahtā

aſmeeklen! Sulij, Sulij! ſtrahdalt jaimneezibu iſſkatiht, zauri ko peetauſka daſchu lahu graſi, uſto teew prohts ne neſahs; bet ar mulkibahm, ar neekeem, kuri ne ſahlsgraudiſchi neatleſ, nodar kotees, — ak! Zelmiņ. waj tew prahtigam zilwekam, no tawa gruhti augſenata kehrna, to bij peeſchkiwot.?! — Ehu, Zelmiņſch, tas lihdſchinis no wiſſem godahts wahrds nahkſtu lihdſ kaunā. Kā ne tiktu tas zauri awiſchu waſahts un ſelehts! Laime, laime man! Kā ſlahdſu negoda-bukſchanu laikā notwehrtis, un ne lekſchu to weenu ſtahſtu uſ tahm pelēkahm iſſkutelēm! (aiſteſchinā burtni un eſkweeſch to kraſni.)

II. ſkats.

Zelmiņſch. Aberkels.

Aberkels: (eenahk zauri wiſus durwim.) A! labwakar Zelmiņu-tehws! Kā klahjahs?

Zelmiņſch: Tad juhs tas Kungs, kas ar manu Sulīņu dahrzā!? Juhs tas zeemiņſch, kura wahrdu man pirmalkt laikam wehl ſkehpt grikeja?! Juhs puh-teet ar, es lahi ſiņu, wehjā-grahbekļu tawē! Juhs gan tas lihdſinatajs, tas godajams padoma dē-wejs, pee tahs paſkeſees wahritas puſtras! Kā tad zitadi tik wehlu manā malijā! Nau jau ne weens jaſlimis. Bet reſpect Kungs! tuw brahſni, waj nau tee-ſa, ſkaiſts uguntiņſch?! Skatatees tok un domajeet, jums ſzihdetu, padalai zauri juhſu augſtizeni-jamo gudribu ſpoguļktee lauki preti! (ſmej) Hahahahaha! Zelmiņſch ir pats wehl Kungs par ſawu kehrnu, par ſawi wahrdu un mah-ju! To nepeemirſtet, Kungs! uſ preekſchdeenahm! Zelmiņſch ſpis, kas tams jadara, Zelmiņſch nau wiſ wehl pralatu iſſkihwojis, tā kā — (aiſraujahs)

Aberkels: Lihk juhs laipni zik ar dewiņi waretu kuht, Zel-miņu-tehw! Bet nu atļaujeet tok man ar Kah-du wahrdiņu.

Zelmiņſch: Zelmiņſch — (aiſ duſmahm aiſraujahs.)

Aberkels: Ja, Zelmiņſch grahbſtahs, ſawā gara-aklibā

gar seenahm un ne kaunahs-pēteem zelu rahdīht. Zelmiņsch pukstē plahuperahtiņu-taure un grib pelsēt pret laika-straumi! Zelmiņsch domā seenīņam eemantot pee 4 pēteem, kas-jaweja nezeenastam; — wiņsch runā daschreis tauf, tauf no brihnibas jautteem, lakteem augļeem, un min tok zilwezīgas tehliņas ar kalnjahm. Gar gara tahlumahm nahd Zelmiņam tahļas, wiņsch dsihwo no maises ween. un wiņa pilnais mahk, wiņa saule un jaunsaule, [illegible] wiņa nemaldiba wiņa wenīga, nopkehlojatna zerība! Tew Zelmiņam muhsch weenāi weenpatnei wehl Deewam tauf brahlīņam kuŗi ne ween sawus grehkus it ne kahda šķipa zilwezei, it ikkatŗam tautai par labu un gohdu ne leetā, bet kuŗi ikkatŗam, kā par sawu dsihwi aisstahwehtu, eschkata, teem, kam Latweschu tautas-lahpstahkana sirdi rukšķ, kāsgohdīgus schķērsus zelā likt, un tā tauf jaukt —

Zelmiņsch: Es jums-likšu jaset!! Es jums- (aisraujas-)

Zelmiņsch, kas tik

Aberkels: Bet tas laiks nahks-pateesi, kur tahdi, jā! wiņi tee buks ismirduschi un uf wiņu kapeem nomeldsejes ne — gušķepas augt! —

Zelmiņsch: Kur puiši! puiši —

12. skats.

Zelmiņsch. Aberkels. Suliane. Walentins.

Suliane: (ar Walentinu seenahk zaur lahās-jeļes-durwim.) Krusttehtiņ, manī mihļais Krusttehtiņ! Kuhs-lihdsar manī preezajateeš! es esmu tā laimigaka bruhte pasaulē! Un šis manis ihpaschetajs, manis dsihwmihļais Walentins!

(Aberkels kahpj ar tahs. un jauk rokā. jaut kenš.)

Walentins: Suliane: } Mehs-lihdsam juhsu dsihwoklim!

Zelmiņsch: Sul! Suliņ! Suliņ!! Ko tu sajēdsi!? Tu — bruhte — no (uf Walentinu rahdīdams.) no — tā-tur!?

Suliane: Ja, krusttehtiņ! tas ir Kalniņu Walentins!

ieraksta, mans
mans bruhtgans!' (Zelmiņam tuhvodamees.)

Zelmiņsch: Nost is manahm azihm! Nost, nost!!

Juliane: Krusttehtiņ, mans mihlais Krusttehtiņ! Kahdehļ jums tik bahrgi us manis? Waj es wairu ne esmu, ka es ar ween juhsu Zuliņa? un kahdehļ ne? Atrahpjeet mani, ja to esmu pelnijusi, bet neduhsmojeet tad wairaks, jums mihļais Krusttehtiņ." Luhsu bahrdziņu es ne warru pahrest!

Zelmiņsch: Es ne esmu ne weenam wairu Krusttehtos un — un — man nau! ari wairu ne weenas Kruštmeitas.... Zelmiņu Juliāne ir preekšķi manis tik lahga nomuhsi.. Tas ir mans pehdigais wahrds.. (Juliane straipelé, Valentins šajem wirsu šauās rokās.) Kaspars šaplehkš Zeltmanu,

Aberkels: Nahzeet behrni! nahzeet eešam! (tee eet lihdz widus šurwiņu, Juliāne atraujahs, skreen atpakaļ un trihst pee Zelmiņa zeļos.)

Juliane: Es ne waru aiseet! es ne waru jums tā atšķaht Krusttehtiņ! Ka jums ne kas nau, ko man teikt, ja jums ne weena wahrdiņa ne wareet man uz mana zeļa lihdz dot, tad Krusttehtiņ!! es jums no wiņas dwehseles luhdzos!! — tad paskatatees tak kad jūs, waj ne pehdējo reiz uzkel uz juhsu Zuliņas!

(Zelmiņsch greesch Zulianei muguru.)

Walentins: Juliane! (to pazeldams.) nahz mana sirdsmihļaka! Zeleš aukstā! Preekšķi zilwekeem ne bahs wiņ mums tik ļoti pasemotees; tas ir Dewam un Zilwezibai pret Kaunu. Nahz, Juliane! (to pee krutis wilkdams.) Ļohti es nu tawa pasahrne kaitru brihdi! Ļen tu man preeksch! (Valentins ar Juliani zeļos sweds Juliani zaur widus šurwiņu. Zelmiņsch nostatahs ustaisni, atmet tad sawu pahri no pahdsmees uz krehsla, azis ar weenu roku un sedz tad pildsegdams, otrā roka trihst tam stahweni gar zaur widus šurwiņu. sahnem seju.

Ļetortais Ļehleens.

noteek Dr. Aberkel kunga namâ, Istabâ ~~vaili~~ ļeedoļkalu un ļetaku ļukeln ļgreznota. Durwis wiņņâ un kreiļâ puļē. Kreiļâ puļē eepreekļâ weens ļuwaņņ, ļaļki krekļi. Labâ puļē weens logs. Labâ puļē eeļpreekļâ weens ļkaļtš rotas-galdš. (Zoilatku) Uļ tà weenâ maļâ Kaļtiņē laulibas-grehzens, otrâ leelakâ weens nokaltis ļola-jaunkļ. Uļ baltapkleakta neļluwites-~~6~~. bruhzgana-braklu zekuli. — ~~Gehtâs ar tepatâ kam apkleakta~~

Ļoh
Johanna

Ļetortais Ļehleens.

1. ļkats.

~~Gertrude~~. ~~1~~, 2, ~~3~~, 4, bruhtes-mahsas.

~~Gertrude~~: (Julianne ļehļē bruhtes-rotâ pee rotas-galda, Gertrude tai ~~ļehļēdama~~ ļpeeļspraužama uļ bruhtes-mahsahm) Kà jums domajeet, waj neļļprauļt ~~ļehļēdama~~ mahsahm pahr krońi?

1,: Man wiļļakahk patihk tà, kad bruhtes ~~ļehļēdama~~ ļpeeļahs wiļļeahr pee ļejas.

2,: La, man ar tà ļoti patihk! Es ļeu ar ta ļpraužtu!

3,: Dahrgi gan tas eewehrojams, — tas ļod jaunaku iļļpraužtu, — bet muhļu bruhtitei tas nau wajadzigi.

Gertrude: Bet kà jums ļakeet, Letiņ? Kà bruhtu weizigaki, kà jums lahkahk patiktu?

4,: Par to es wehl nekad neesmu pahrdomajuļi: Bet,

Daktera Kunze! Tā buhš wiskabakt, kā muhsu
skaistā, ballā to pate wehlaš.

~~Gertrude~~: Ja, Juliane! raugees spreegelī, teiz, kā tew la-
bāk patiekt?

Juliane: Kas tad ~~Gertrud~~? Abilda.

~~Gertrude~~: Waj tu wis neswirgsti, ko mehs nupat par tew
runajam?

Juliane: Nē...

~~Gertrude~~: Tu kaweeses domās gan weenigi peesaucu swiš-
mihļaka tadēļ ko zitu tagad ne reesi ne dsirdi.

Juliane: Neviš tā ~~Gertrud~~. — Es domaju nupat no pa-
galmes. — Mehs ar Kaspariu, manu brahlenu
behrnu buhdami daudz reiz kopā speedajam. —
Ar Kaspariu —! — Kā wiņam gan tagad klah-
jās? ... Es esmu Kasparam daudzreiz pahrsdari-
jusi un tās man tagad ļoti sirdi sahp! — Waj tas
paliks man nepeeklusdsinats?! — Mehs speedajam
daudzreiz — un tā ir mihļas-mahtes wiņaukāka
seesma — mehs speedajam: Mehs scheetan
ļaun weesi. Nemahjas weetiņa. Tā pasaule pa-
teesi Mehs — neapmeerinā. —

~~Gertrude~~: Juliane! ko gan tavs Valentins sazitu, sawas
lihgawiņas sehru walodu dsirdedams? Tew paschā
mahju-deenā, weena tik jauna un pahrsalkt
laimiga bruhte, kā war tā taldsam skumjam
pasaules? Bet nu mihļo, jauko bruhtiht! skates
~~tu~~ weenreiz spreegelī, un saki, waj esi ar tā meerā,
ka mehs tevi sprotajuschos?

Juliane: Ja, paldees ~~Gertrud~~! — Abilda

~~Gertrude~~: (uz bruhtes-mahsam) Tew nu esam bruhtgana-
brahļeem zeļuļus peesperusi, wiņi gan jau sen
uz mums gaida. Ejam sche ilgaki, ka domajam,
nokawejuschās. (uz Juliani.) Sche tew Juliane (spem
no rotas galda weenu raksti un snieg to Juliani)
tik nu wehl tas greesens.. Es drihs atkal pee tewis
atnahkschu. (spem no rotas galda (bruhtgana-brahļu
zeļuļeem, uz bruhtes-mahsam) Luhgtu, eesam nu!
(Gertrude un bruhtes-mahsas iseet zaur kreisās p. durwim)

2. skats.

Juliane.

Juliane: (uzsel sawu greesni uz pirksta mauksdama) Tas-

Tawā mihļ. lijaschana, ļā kilstīs mans sirdsjo ſcenas
pasteķ manī uſtizamāſi, Kalibos
neatnet man no tawa waiga, neatrauj man tawu garu.

Wiſſi rā man, kā ar
tewi ſaſtitušī.“ ——

Wiſu wiņas tik pakļaujamība mehra
Tumanes ſi pasteķ debeſis, kas
ir tew no
tweſtekles ſahk
buht pakļauta
ja Dēw

Dēws.
Lulū.
Lulūſwabole
man
wiņu
Tewes
un kad tad
tawi prahti uſturi
tas tawi-prahti wiņu
weldas aiz ſirdīm.

Jehn ?! Walentin, Walentin! kā peepelēſtees tawa uſtizība, tawa zeriba, ko tu uſ manīm lizi?! Waj es gan ar kuhſku mutes pagunte, tew ſirdsmihļo Walentin! tawa ſkaidrā, labā, tawa meera-dwehſele?! Waj tu no ikdeenißkahm ſchwes-ruhpehm un puhlinem notwihzi, atradīſi pateeſu un ſilnigu atſpirdſinaſchanu pee manīm un zaur mani?! — Ak! — (rokas-pazelſana) Augſtais Dēws! es ſmu tik ar tawu behrnu, palihdſi tu pats man! tad buhs mana pahlihſchana... (Dēwu peeluhſt)

3. Skats.

Juliane. Gertrude. un nahkt kopā tawā weldsaiz ſirdīm.

Gertrude: (eenahk zaur kreiſās puſes durwim) Juliane! tawi—

Juliane: Paldees Gertrud! kā tu atkal atnahz. Gertrud! tu ſi weena laimiga ſeewa, ſaki man, zaur kā? (ſeſtē:) ko panahkſi tad pilnigu laimi laulibā?

Gertrude: Pilnigu laimi?! Tahdas laimes ſchai-ſaulē nav. Bet, mihļā Juliane! to es tew gan

Peeſkatēs manīs labas ſeju rakſtu tawa-dē-nas, tik ne atmet mums ne kad no tawa wanga.

warru leezinaht: kad laulibneekus Deews
pats-sawedis, kad to dsiwa nau dsihnojuschees
uſ it ne kahda ahriga nolukſta, kad wiſſu ſirdis
ir weenojuſchahs eekſch Deewa, tad, ne ween
laulatee weens otru eekſch mihleſtibas wi-
ſadā ſiņa paneſ, tee ſchinī weens otram! Un
ſawā to nu nakt wiſ labs un lacina ſkaite no ſewis;
ſawa to ir wiņi nu kā aſebrunojuſchees ſeeki wiſas
ſpilnibas ſihnitees Kuru tad ari, kā uſtizigi
karotaji, emanēs ſeenam Wiņā-ſaulē, tai
iſtenā meera un ſpilnibas-oſtā.

Juliane: Paldees Gertrud, paldees!

Gertrude: Tawi Walentini wehlaks pee tewis nakſt, waj
tas tew tagad tā pareiſi?

Juliane: Ja, ja! (ſkiſi ſchņukſtoniſi. Gertrude iſeet ſawa krei-
ſā puſe ſtumſchiņu. Juliane ſpeni iſ kaſtites no
rokas-galda nokaltuſchu oſola-ſarinu un
apſpodrinaſchus to.)

4. ſkats
Juliane. Walentins.

Walentins: (eenahk ſawa kreiſas puſes ſtumſchiņa.) Juliane!!

Juliane: Walentin!!

Walentins: Juliane. Tā deſmit ilgota deena ir atnahkuſi,
tas ſwehtais brihtiņſch tuhwojahs! un es tewi
wedſchu pee altara, kur muhſu ſirſchu-dsiwa
tiks apſtiperenata uſ wiſu muhſchibu!

Juliane: Walentin! un tad nu paſchā reiſ Ropā Deewa
peeluhgſanu.

Walentins: Juliane! Bet, kas tas par nokaltuſchu
ſarinu? Un ſchodeen tahds tawās rokās!?

Juliane: Waj tu to nepaſchſti? Waj tu ne atmineeſ, Wa-
lentin?! Pirmās mihleſtibas, ſwinnā dahwa-
na!

Walentins: Tawa peeteſiba mani apſkaunō!

Juliane: Waj nau man ſirſnigi! japateizahs (uſ pu-
ſkehm rahdidama) par ſkeem jaukeem ſtahdeem,
par tahm ſmarſchigahm puſkehm ir tew!
Waj nagu tawa roka man par preeku wiſus
ſche ſaſtahdijuſi?! Bet, Walentin! kā pirmā

mihlestiba no neiſſmelaw-ſpila ſaldſuma, ta ari ir
man ſchi ſpinna ſahwana i ſawahm rokahm
ſahrgaka, ka wiſi ſeehrlu-waeipagi ſahrgaka jaar
wiſeem ſaſaules-ſahrgameem! — Tew nu, Walentiw —

Walentins: Uſweenu apzumakli, ſirſnihlaka! es wehl no tewis
aiſeeſchu.

Juliane: Tu aiſeeſi, Walentiw! Kur tad?

Walentins: Lo drihſt es atkal pee tewis, ſirſnip! atnaakſchu.

Juliane: Kadehl tu manis ſchohbrihd gribi atſtaht weenu Wa-
lentiw?!

Walentins: Tas drihſt iſkahdiſees. (gribēdams Juliane to wlaiſeht.)

Juliane: Paleez ſche, ſirſnip! es tewi lohti luhdſu, paleez ſche!

Walentins: Es ne waru, Juliane! Es eſchu tewis dehl!

Juliane: Abanis dehl!? Luhdſami, ſaki man Walentiw!
ſaki, kur tu eſi Walentiw?!

Walentins: Es neſchu manai mihlakai weenu jaunlaiſtu
ſpoſa-ſaricht ſchai deenai par peemiņu!

Juliane: Walentiw! ſirſnip! luhdſams paleez ſche! neej!
Lihdſ ſpoſa pakalnei es taſu. Leetus-luhſi Walen-
tiw! un ſehrkons gaiſā! paleez Walentiw!

Neej ſirſnihlakais! Paklauſi ſcho manu luhg-
ſchanu! neej ſirſnip!!

Walentins: Un kad ſpoli ſtahwetu aiſ wiſeem ſaſaules-kal-
neem, kad jukta ſilumi teem preekſchā iſgahſtos,
kad pehrkons tuhkſtoſcheem aſo manu ſuhktu!
es ſmeetos, es no ne ka ne bihſtos! jo es neſchu
weenu jaunlaiſtu ſpoſa-ſaricht manai
lihgawiņai!! Ar Deewu! (iſeet gaiſā w. ſurwim.)

Juliane: Ak Deewiņ! (iſeet zaur w. ſurwim.)
Deewu — — !! —

5. ſkats.

Juliane. Sokolow.

(Top pahra redſeti aiſ wirſus ſurwim klaawehti.)

Sokolow: (zaur wirſus ſurwim eenahkdams.) Juliane, manis
mihlots-behrns (ſmeeſ tai roku) ſchai azumirkli
tu mani gan wiſ ne gaidiji.

Juliane: Ne, augſti zeenijams mahzitajs!

Sokolow: Neſi tik talab ne mas tik pahrſteigta, ſchan

tok wezi pasihstami.

Juliane: Essee tik labi — (uz Dsivanu rahdidama, abi skrahk.)

Sokolow: Pirms ka es teevi ar tawu isrehsetó pee Dsiwiha altara sagaidiu, pawehleja man mana sirds teviskie usmeklet. Kismehrahk tu gan, usto wisspahrigakó soli dsihwē sataisitamees, pee tawas mahmiņas kruhts peeglaustós; bet — pee wiņas sahrka es teevi kristiju un tawu tehwu ne esi tu ne kad redsejis. Tee abi Dsiwiņa teevi slehpschi is Wiņas-augstibas!" — Atļauj man mani mihļotā behrnu, ka es wiņu weetā tagad kahdu tawu wehleschanos, kuru teev pasihstu ja-Dsiwiņa warbuht nav essohšanas, peespildu. Un to es darischu it ļoti labprahtt, ja, no wiņas-puses. Nedomu ne mas, ka ar teevi tagad runá ween „augsti dsenijamu mahzitaju", ká tu man odahsi godalt mehdsi; bet runá us mani, ka us tawu tehwu.

Juliane: Ļoti dsenijamu mahzitaju! jums labpratiba un pahraka, es jumu no wiņas-puses pasihstu!

Sokolow: Pateizos tad, kad buhschu ko isdarijis. Runá tik nu; teiz man, ka tew pateesi preeku daritu.

Juliane: Mahzitaju! kad jums Deewu peeluhgsees, tad ee-sohkses katreis sawás aisluhgschanás manu Walentinu! — ~~Lihgt~~ Gatkos jums ar Selmiņa-tehwu, ~~wiņam ne aisrunatam kruhtehwu~~ sastopsees, sweizineet wiņu katreis ~~tahdá gadá~~ no wiņa ~~Dsimsanas~~ reisigas-Juliņas. — Un kad jums ari us preekschdeenahm, tapehz ka lihgsmu, patweetu us sawu latweeschu-draugu, no kura es ar gruhtu sirdi schķirohs, tahdu jaut pateesu labpatikschanu, tad peespildeet jums sawu to wiņu, ko mana sirds wehlas!

Sokolow: To es wiņ ne bijn gaidijis. Lai Deews pats man to tá peespildiht palihdz, ka es to no wiņa dsirdu wehlos!

Juliane: Paldees! ~~paldees~~!

Sokolow: Tawu Kruhtehwu tok ar ia usrahdsahm eeluhgsi?

Juliane: Ja. Bet wiņsch ne nahks wis!... Es wiņu pasihstu....

Sokolow: Nenahks gan. — Tu, Juliane, warbuht wehl nesini, ka wiņsch pehz tawas aisceschanas

~~nahwigi~~ faslima. —

Juliane: Nahwigi faslima.!? Ko juhs runajeet, mahzitajs.?! Pehz manas aisseeklanas — — un tagad.? Waj Dakters ir pee wina bijis.?

Sokolow: Ne.. Tik wenigi man wirsch atklahwe sawâ istabâ ee-eet un leka ir Kasparam sazicht, ká winam ne kas ne kaischot.

Juliane: Ka winam tagad klahjahs.? Ko wirsch jums wehl sazija.??

Sokolow: Selmina-tehwa sehdsee wahrdi bij tee: Sweizinajeet manu Sulinu sirsnigi!! Lai wina tas laulibas-kahrtâ (ssirdsteju pehrkonu) tik laimiga, zik nelaimigs es esmu sawâ tê, ka winu no sewis attrunu... (cauk roku uf Sulianes plezas.) Es tewi, manu mihlotu behrnu! luhdsu labprahtu ar sehr sirdi, un it ikspehles sehbrichu, taupijis, bet tawu Kruttehwu man to tik zeeti neekodsinaja, ustahm sehdsahm tew to teikt, — un — sehdsot — wehlesha-

new —

Juliane: Tew tad, mahzitaji, un tad.?!

Sokolow: Tew tad — — — wirsch issihse...

Juliane: Ko juhs sazijahs.?!?

Sokolow: Preekssch sahra stundahm es aissgreedu winja azis usmuckschus — duhse... (Juliane apkeahj gihmi ar abahm rokahm, brihtinu klusumâ.) Tu esi tâ pirmâ manteneeze, tawa Kruttehwa testamentâ, kura man bij jarakstâ. Kasparam (Jeesewis) tam nelaimigam, peeder selmini... (uf Sulianes.) Tew jaunzelamo latweeschu Aleksander-Sokolow selminsch ari ne peemirsa wis, bet nospreeda tai par laku bagatas dsihwanas.

6. skats.

(Sokolow. Juliane. Sawu widus durwim eenahk Aberkels, ~~Gotfrids~~ ar Sahnitis pee rokas, bruhtes-mahsas; bruhtgana-brahlis eenes uf behrehm Walentinu, ~~wirsch ir no sehrskopa trakpeilis~~, tam roka jaunlaulatas dsila-jaunis. Kahsu-weesi: Wehlak Kaspars.)

Kahju-weesi: (zits-zaur zitu) ~~No pehrkopa — — no pehrkopa — — no pehrkopa trahpichto!!~~

Juliane: (eekleegdamees) Walen — — tiu — !!! (Richt pee Walenteņa likkoņu mosti.)

Merkels: (Julianu apskatidams) Wiņa ir ar aismigschi, aismigschi muhscha-meegā! (Ņirdz swanischanu.)

Kaspars: (atsperahtigi, sapelositahm drebbem, eenakt g. u. dsirdot) Ar manu, ar manu, jokojschi!! jokojschi!!! bet wehl weenreis! wehl weenreis! wehl weenreis! wehl weenreis!! (Smej) Hahahahaha! — nezepts, ne wahrichti, — jokojschi! — gaļas-gabali — mana sirds!! — peena puika — jokojschi — (Julianu ecraudsidams) Klusi!! Klusi!! ta dusi! ta saldi dusi! pee mihļaka Kruhts-!! Tam pee Kruhts, pee Kruhts-!! jokojschi ar mani!! hu — u u u! hu u u!! (Sehdahs pee Juliani lihka sehnē, sakampj tahs-sadzeeruschi sprēgsli pee apakschu un raud.)

Nu beigtas, beigtas tas ta tas vnu, ka sevi, jaagalam.

Jahnits: (uz Gertrudes.) Mamiņ, luhdsam Dēviņu! Mamiņ, man kaites! Mamiņ, es ne waru — Kalab swana, mamiņ?

Gertrude: Jelnieņu-tehwam Jahnit swana, wiņsch ar muhsligā meerā eegahjis! (Wisi metahs-zeļos. Kaspars uszeļahs ahtri; weenā zokā tura wiņsch weenu stuhriti no Julianes sehdekļa, otru roku jaudā matos eekschķis, skatahs uz augschu.)

Bērnu-Jahnits: Tawas domas un tawi zeļi ir augstaki ne kā muhsu saprohschana. Tew peeder ta waldsiba tas spēkā un tas godā muhschigi!!

~~Preestiņa Kazaru-tehwi Bērni.~~

Walentin. Kwesk, Kas tewi paschs, kas jeb, Kas tik lihs
schus tiks peenahkumu sfeltschkanai sfhwoji,
Kas tw no walas brihscheem ne Kā negribeji sfwehrt
un ne Kā ar to teem tauf nesnaji, Kas tarbōi
un dsehrahi tarischanai tewi neennemdr
bijs lihdsinā tekroht, Kā tauf reis it ne wihsbur
by jadoma, Kā tew pehrgalā laikā ne atlikschot
ne nomirt. Kwesk par to ne brihnijees, Kā tu
usweenreis met wisu Sihgā par gatwu un apse-
zelo, Kā tu to ecteeksi rangu, bet Kahda nolukka
bet Kahda ammata, wihseem un Kwesem.

Sīmanis Ins.

Zīmējums

S

Sīmanis

1

„Efejeziņotaw."

gala=luga 1. Zehl.

Aled.

Walentin. Kwesk, Kas tewi paschs, kas jeb, Kas tik lihs
schus tiks peenahkumu sfeltschkanai sfhwoji,
Kas tw no walas brihscheem ne Kā negribeji sfwehrt
un ne Kā ar to teem tauk nesinaji, Kas tarbōi
un dsehrahi tarischanai tewi neennemdr
bij lihgsch in tekrohwe, Kā tauk reis it ne wihsbur
ley jadoma, Kā tas pehz gala laikā ne atlikschot
ne nomirst. Kwesk par to ne brihnijees, Kā tu
usweenreis met wiss Rihgā par gatwu un apo-
zelo, Kā tu to ecteizet rangu, bet Kahda nolukā
bet Kahda semeka, widsemi un Kurseme
Cauri Klausijes Jums.

Zigo

L

Ceigo

1

„Epistolizinator."

gala=luga 1. Zehl.

Ad.

Roberts
Steinipa.

Personas

Roberts.
Steinipa, vinja seewa.
Roberts,
Steinipa } abas behrni.
Kruftmahte.

Elmes Skolâ leelkungs, Roberta mahte.

Scher

(Nolek 10 gad. wehlak Roberta nama.)

Istaba ar skaistahm mehbelehm, spreegelem bildehm, krohseem un puķehm greznota. Labâ puse weenas un kreisâ puse divas durwis. Dibenâ galâ; wirs galda puķu-galdes, wihna-glahses un tahdas saldumi; aiz galda starp logeem un puķehm transparents, wirs kura tee wahrdi: „Esi sweizinata.“
Istaba tumsha.

1. skats.

Roberts, Steinipa. wehlak kruftmahte.

Rob. (ar St. pee rokas eenahk gauri kahp. d.)
Nahz weens mahsiņ, nahz tik weens Steinipa, ar kar pahr to, ka te kungs, tew ne kas ne war notikt, it simts pee tewis, es tewi apsargâsu. Kahdas tad jums wehl weenwehl, ka skaista ir wiņa? Un kas manis dehļ jums esmu darijis, kas tehwa-mahte jau sche pee mums buhs — ! kas buhs Steinipa wiņai wehl dauds, dauds skaistaki!

Stein. La, Robiti, dauds skaistaki! Un tehwa-mahte dos mums akeem konfekter. Robiti, waj dos mums tehwa mahtes konfekter?

Rob. To es mahsiņ nesinu.

Stein. Kahdel tik nesini: kas tew pahrdod!

Kruftm. (aiz kulisehm) Behrnipi, mahsuleschi, waj jau atkal tur! Bet lehnam ween, nekur neet dauds; tur lunsa, nekreeneet!

Rob. (ej kab. d. pa.) Kruftmahte, mehs jau ne mas ne sprecam.

Kruſtm. (ſenahk q. l. p. 5.) Ta, ta behrnipi! tas labi gan ka ſtahweet mæriģi lai nenogurtu engeliſkeem ſpahrnipi ~~bet~~ pinnt libſi teekat.

Aleks. Engeliſkeem? Kur tad wi tee engeliſki?

Kruſt. Nu kur behrnipi, turr ar eppeliſki.

Prah. Bet kad tad, mehs wiņus ne kad nerezejam?

Kruſt. Wiņi jau ſtahw pinnt ar meen aiſ mugurpuſes jehſ ſargatanni.

Prah. ~~Kruſtmahte~~ Kruſtmahte! ziks gan, zik teeſi tad wi engeliſkeem ſpahrnipi?

Kruſt. ~~Kahds~~ ~~ne~~ kahdreſ wajaga.

Prah. Un kahdus tad wajaga?

Kruſt. Nu, kahdi behrnini.

Prah. Ka? ~~ka tu jautā~~: kahdi behrnipi? ~~Kad tad~~?

Kruſt. Kad nahkſi behrnipi, kad ~~ſ~~ neſkreen, nereewele, nau engeliſkeem pinnt ko lihſt ſpreet kad tad, gan ſpahrnipus newaja; bet kad behrnipi nerahkſi, kad ſkreen ween, ſkreen un brakulē, nogurſt eppeliſkreen pat leelee ſpahrnipi: wiņi ne-

war wairs lihſt ſpreet, ne war maſinus apſargaht un ~~ta~~ ka tad behrnipi kriht un — laſtahs:

Prah. Waj tu to, kruſtmahte, kahdreiſ tā nerej?

Aleks. Ka Prahlits, ja brahlits! ~~ka~~ pinnt muhſu kruſtmahte tok miſu ſpin.

Prah. Wiſu ſpin? — Kruſtmahte, bet kahdai tehwamahte ſenahk pee mums nenahkſe, ~~ka~~ kahdai, wiņa ar, ka, ka tu, pee mums nefahrs.

Kruſt. Behrnipeem newajaga wiſu ſpinaht.

Prah. Wiſu? ne ſaki ne ko wiņi, bet tik to ween: kahdai ~~muhſu~~ tehwamahte jau ſenahk pee mums nenahkſe?

Kruſt. Kad ta ſauſ waiza, kad ~~ta~~ kahro ſpinako newajaga: tad tikai wezi; mahti paleek ſpinni, tapat, ka man.

Prah. Kad tad jau to, kad ta paleek? Kahdi mate lats ſkaiſti ſpeht, ſpeht, ka ſudrabs!

Aleks. Kruſtmahte! waj tehwamahte mums ar konfekſtem atnehſ?

Kruſtm. Ak kr tur Alinīp ar ween ar tahm konfekt:

Krol. Bet waj tehwa zmahte ar, kruſtmahtē, tiks pat laha un nihka, ka tu un ka mahſa manīpa?

Kruſt. Ka tar. Un jahr-wīnu ar tapat nihkſeet un ſeenīſeet, ka ſaw mahmīpu, un kar ſunī-ar wīnai. Kar-ja rafaſ, waj luhſaw, tar tapat un wehl nihlaki (ka ar ſaw mahmīpar.

Alin. La, wezō kruſtmahtē.

Kruſt. Bet waj tu, mahſiņa, ween wehl pate lahi ſini, waj ſkaiſti atminī, ka behrnīpeem, kad tee kr pirk, jahuhſahs?

Alin. Sinu gan.

Krol. Es ar ſinu. Waj teekt, kruſtmahtē?

Kruſt. Lahi, Krohliti, lahi! Bet lai nu mahſiņa lai Alinīpa teſ pirmā. Nu, noſuhtē-

Alin. Lauku, Albēr, mihlo, ſaukāt, rohſit, eſera-ſīt kiht, leeſmu-lapiņ, ſelta magonite, ſaldumā, ſaldumā, ſaldumā grau-ſiņkl!

Kruſt. Ta, ta! (Alin butſchot.) Ak tu tawu ſaltu mihlu muſchiņu!

Krol. Nu es, bet nu es teikſchu, kruſtmahtēm!

Kruſt. Tizu, Krohliti, tizu! Tu jau ar lahi ſini, ka behrnīpeem jahuhſahs. Bet nu, ko nu mehrē wehl tumſumā, eſam lahtā ahrā, eſam labrihtā, ſaulgrihdē pa-ſtaigājuſchi.

Alin. Ahrā, ahrā, eſam ahrā! (iſeet wiſi trihs zaur pirmahm kr. p. d.)

2. ſtate:

Krohlis.

Krohlis. (ſeenahk gan otrā K. p. d. ar baltahm ſaſeltām rokām.) Alinīp, Alinīp! Alinzīkt!! Ka, kas-tas? kas tur tumſē? wiſai tumſē!? un wiſ ſgreſas-te? wiſai ar kroſteem, ar puķēm! — Bet-gan kahda ſmaka pahr-ſteijuſchana preekſch manis! Un te mana Alinīpa, mana ſirds-ſelihgſmotaja! Lahi prāt, mani

pabrīnījies, manī vaj uf kabra sola, ee-
preezinādams! — Ķēniņš wiņu, rihtīdee-
nas pār pili, jāņu skrējēni ar skilum
kaklatām rotām un ar muzikū ee-
preezinādams, bet wiņa tapāc ar —:
kur gan pāte wehl kavējās —?! Skuķi
skuķi, skrējiet! (puķēm apkārt)
Ak, jā, šmuc vainags aprāc, ka ķēniņš
pārnākšot; wiņa nav gan wehl ar
wiņu gala; ķēniņa, ka ar
mieru, steidzās man pretī. — Ja, rīt
ir mūsu Kalpa-dēna; tāpēc tā=
dēna! Dēlīt patīs ģērbt jaunā=
dēlīt (dēlu pēc) pēc. Dēlīts gāja
ar mūsu aiztrejdzis, ka dēlīt jaunībā=
spēkā-dēnas!! — — — Skuķi!
mana sirdsmīļa meitiņa! wiņa tāk
jāsāk pilnu rotām pretim braukt —?!
Wiņai jāpaiet atpakaļ mūsu pa-
tēvijas un sirdsēkšmīlas ķēniņa
ieskaņās. Un muzikai jāspēlē ijdzīvāk,

Skrējiņa man, lai ar jāņu spaitiņu
ka tas Kokles kārpās uzteic: „Bārdas-pa-
dēls Rokiti! tu man mīļuliti! Es
waj nav tēva Rokiti! wiņš ļaunēs ar
jāņu warlihti dēlēji!" — Lai pateic: „wiņš
ļaunēs ari warlihti dēlēji!" — Skuķi!
Skuķi! Skrējiet! Kur tu nu wehl
kavējies —?! Kad es wiņu tuklus neatbrī-
dīnu, lūkšot man, ka es ne ko nekluhstu
atbraukt, ka nekluhstu wiņš mehlmaļā.
(pawērlahpa p. d.) Skrējiet! ne, tur wiņas
nav. Ēsku (pie)mīļētā, ga lūks warbūt
dabūjā. (ijet z. pūr. k. pa. d.)

3. skats.

Skrējiņa.

Skrēj. (eenākt z. atv. kreis. pa. d.) ar šūpoļu-
puķu=zeetumā rokā un lūk
tur uf galda Kalnrozīšu puķumirdz)
Ta, nu ir wiņš gatāws! tik jāņu-

wehl aisversinamas:.. ka esmu pra-
tzis, ja es [illegible] sirdi ielikshmas! Legat
dsejis uz to brihtinju wirsu [illegible] pee
mums resdelt! – Kaut man ta ar isso-
tos, wisus tik sirdi tik mihli, saprent,
ka es to prohtsu no wiseem sirds wehlos.–
Aha! seemehlel, toreis wisu eenihdsi, un
wiseem nekaunas [illegible] praktikas-
tehl. Bet tagad: waj man nu ar wehl
uz wisu laimi prahtu: ne! ne! kahds
zilweks schkiet buht eepehdi, kas tik
man pretim smej! pasaule, ka roschu-le-
ja: ja es nu jau dsimt gribu wiseem
gaka seewa [illegible] semes-wirsu! un ka
lai [illegible] eemihla manâ sirdi mahjotu!
Ka lai nemihlehtu ari manu wihra-
maksi, gan kuru [illegible] gan netaisnibu zeetuji?
Ka lai domâ kaweklos, pee kam pagehsch-
schanas, neeksi jaukahm seenahm, kur
dsegsne man [illegible] ka rihta-gaulei atspihdams!
Ka, no schahs seenas aspehmos manu wihra-

maksi neween manâ-rokâs, bet dsja-
schi manâ sirdi eekschgt. Un [illegible] Robert
mans Roberts
tak pat to preezajas: Es darischu es wi-
ņa maksei. Un kad manam [illegible] Robertam
[illegible] par eelihgschanos, tad buhs-es
pakaļ-weenmehr mans [illegible] Bet
[illegible] preeks! [illegible]! – Waj esmu ar
wehl sprahtu? waj tee ja gan protajas:
(bet pee sewis gaida) ka manam Robiņam
ar gauna patihkas. – Skaidri [illegible] muhsu
kahsu seena, ka preeka-seena! Skan
Robita-gan tahds pahrmahkslu un buhs
pahrgahjis. Kad wiņam isstahstihschu, kahds
negaidits weesis muhs-schodsen ar gaun
apmeklejschanu apdahwinajis. – [illegible] Tad jauko-
kais brihtinsch no katras-seenas wiņa:
kad mans Robita-pahrmahks. Wissi ar
ar ween, ka laipniba un sirsnibiga
[illegible] mehs
pahte! Un kad es ar apsahweschanahs steet,
un ar muhsu mihlcem mahjinschem un ar
kruhtsmahtei pee pulksteņa gaida schķira-
mees: un mans kahds wirums, kad manam

Robitam ~~tu~~ Robertam
tu lubkstam (ja apsohsim, laiki ijsteeces, un
wiņsch mani ar ween jautri un saldi smai-
dīdams uſſkata un wehlak ar wehl ſmai-
dſi nobuchſch, ja!! tad ſmuk tik laiņiga,
tik laiņiga! un tad ſeſchus tomajis:
kaut jel katrai ſeewai lukti tahds
mihlſch, tahds laiks! Tahds ~~ſ~~ jelta ~~wezitis~~,
ka mans Robitis!! un ka ikweenai
jaunawai, kas apſprezahs, ſpehj tahds
tapatu peeſchkirtis, ka —

4. ſkats.

Meinika, Roberts.

Rob. (nenahk gan kr. puſ. p. ſwarwin) pee-eet
lehni pee Mein. apkampj un buchſch
to)

Mein. ~~Robitis~~! tu ~~ſ~~ nikſtiti! tahdſch
~~ſa~~ ~~ſ~~ ſpehj tik pat ſpila un gara,
un ſpehj tik pat ſilta un ſalta, ka
tu toreiz — Nu, tu kuſ.

Rob. Kā toreiz? wai newis ka ikreiz, ſeewiņ?
Mein. Ja, ja! w Robitis, ka ikreiz, bet ar! ka toreiz!

Rob. Bet kad toreiz? Meinzeht—
Mein. Robitis! wai ~~tu~~ neatminees? — Ja, laik-
laik jau aiſtezejis, bet to ~~ſ~~ tu, wai
gadu tukſtoſchus ſapneeſtaſi, ne kā toreiz-
miņſchus! — un, Robitis! ka toreiz: ka
pirmoreiz!
Rob. Toreiz, pirmoreiz ja: kad ~~ſ~~ ſapreekſch
rahkſi rautat, ~~t~~ pehz lihgſmi ſmeeta-
mees, uſ jaunak laiņiga ſilaki — ~~ſ~~
~~ſ~~ ween ~~ſ~~
Mein. Glaus ſapſkta ſi tawu wezaku leps-
nak ~~ſ~~ nama — un —
Rob. Un es atrauſu manu ~~ſ~~ balohtis'
~~ſ~~ kruſtmahtes mohſā iſtaliņo ſekot,
un raustat Robertu
Mein. Ne, ne ~~Robitis~~! ar neraudſi wiņ! Kur ~~ſ~~
aſaras roſtas, ~~ſ~~ apſ ~~ſ~~ ſpihd bij aiſſa-
ſuſchas. Bet kad ~~ſ~~ tahdas tu manas
ſalstas jutu, kad ~~ſ~~ paſlehptas
balſi iſſpruku; ~~ſ~~
~~ſ~~! „Meinin! neraudi, ~~ſ~~ ſ-
mu pee tewi-!“ un tad ~~ſ~~ aſaras-

Bet ~~Ar~~ pehdejo reiz ~~Ar~~
aucalaus ..... ~~un~~ ~~pehdejo reiz~~ tu
mani (apkampj, ~~un~~ er tanjin tapat!" ~~to~~
~~to pehdejo reiz~~! Nemanijam kruft-
maktes, kas jau eenaidus! Bet kad
Ka teiza: „Meinip, Lehnip! Kad Kalnu? —
Ka ~~otro~~ ijejas? Tew iatlumu, no tewis atrak-
wos —! mehkto
Krab. Dorij tik dorij! .. Un it drihs pehz tam
tapsi mana prahtiga, fritzmichliga ve-
zenite! — Un rauj' fhe nu, fritzmichlo
wezenit! fhihs baltahs rohses atnesse tew,
ka par apfweizinaschanos no wiffahm
tahm baltahm jaukahm deenahm,
kuras Deews mums jau nowehlejis, ko-
pâ peeffhirot.
Mein. (rohses japemst.) Baltas rohses! mannai wihsmih-
lakahs puķes! ~~ak, ka~~ Krabiti! ka
lai tew par tahdu apfweizinaschanos
nu pateizos!
Krab. Wahrdi lukstus weltigi, tawas preeks tawa
pateizibu ffaulgo ftarpahm azihm. —

— — Bet jaki man, mihlo Meinzihti! kalah
tu te frohtem ka ifpreffnojis? Waj jaw tikt
teesai, mudsu kalso-deenas pargreft?
Mein. Deews, ~~Krabiti~~! Bet mehs peeffihmojam
ar wehl ko zitu, jauku! (melk ij Krab-
melftuli un preefsch Krab.) Sche, lafi! ~~Krabiti~~
Krab. (lafa melftuli) „Mihlo Meinip! Lehrteen,
kur tas it fkaidri ifrahdijahs; ka tu ma-
nâ bruhkumâ un ~~Gimenâ~~ mana labsta-
re, ~~un~~ mana glahbeja biji; newaru atfakt tew
zauri fho raktu manu dfili ijnftu pate-
zibu neiffazijis. Wifmihlak tewim to ar
mutes wahrdeem, bet nefpehju, waj tas tew
par lukstu pareefs, ka pee tewis tawâ mah-
jâ nonahku. — Lai Deews tew wiffu to la-
bu atmakfa, ko tu tik bagatâ mehrâ
parahdijis tai, kas to nemaf un, ne kad
no tewis nebij pelnijufs. ~~Gimenâ~~ tewi ~~fwei~~ ~~punktkahst~~
~~fweizinata~~ ~~un~~ tawa~~s~~, ~~ne~~taifa~~s~~ ~~wihra-~~
mahte Eleonore Krabe.
Mein. Krabiti! waj nau teefa, ta wiffak nezereta,

negaiditā preeka = welēšanās.

Krak. Ja nepaēdīsi manas maltītes rok=rokā, nevarēsi tizēt, ka Kristus welējies ar wiņas. — Bet kas tad nu wēl peerēķinājies?

Alvis. Taisa maltīte nakts klusumā pēc mums.

Krak. Kāda maltīte? ka tāda jēga?

Alvis. Es wiņu gan rakstēšu ķēniņam mehrķī apmeklēt, un wiņa ķēniņķes jāņa klusumā atnākt. Tas ka nu mēģ, atbrunēs elpkeja ar bij, ķēniņa wiņas par gatvi, kur ķēniņam.

Krak. Ja tā.

Alvis. (Krokertu glaudīdama) Krakīt, wihrinj! Kur tad tu tomēr ķēniņ wēl weenu ķēniņu ķēniņam ķēniņam ķēniņi uzkāpjam, ko tad? waj ne = ceraksīsim to ķēniņu nu ķēniņa = weenas tavas maltēs? — Melēsim nu Deewa wiņa tā ķēniņa ķēniņu ķēniņi un tavas maltēs jaukumā nahkšķā un bultkumā. Waj ne? wihrinj? Tas nu mums ķēniņam ķēniņu wiņu uzķēniņ, jau wiņu —

Krak. Ķēniņa, Alvi! ķēniņa .... bet waj jūs tad nu weens

Alvis. Pabeigt! pabeigtweens Tawu ķēniņu. Gribēji gan ķēniņ.

waj jūs tad tā ķēniņ ķēniņu, ka mums tā ķēniņ weenas mājas ķēniņ= ķēniņam tas ķēniņas? — — Wihrinj! tas mums tad ķēniņ ķēniņ ķēniņi ķēniņā, ka ķēniņ ķēniņu wiņu ķēniņ, pabeigtu? — Ķēniņ es, es? ar ķēniņu pabeigtu, ķēniņ mani pabeigta ķēniņ! Ķēniņ ķēniņ ķēniņa! Ķēniņ ķēniņ ķēniņ: Ķēniņķēniņ, ķēniņ mana ķēniņa ķēniņa ķēniņa! un ķēniņa nu ķēniņ, waj ne? waj ne? ķēniņa nu ķēniņ; to tad ķēniņ?!

Krak. (Alvim jau pēc krūts = wiekstam) Ķēniņ, ķēniņ, ķēniņ! Lai ņem, ka tu gribi.

Alvis. Paldees, paldees! — Bet nu nahz man tuklim lihst, lukši gan iššķaidīt, ķēniņ tad wēl pamēģi jaģaidam, uzkrāt. Alvis ķēniņ ķēniņ ķēniņ ķēniņ ķēniņ, ķēniņ ķēniņķēniņ ķēniņa ķēniņ un wēl un wēl kas, ko tuklim nepaēdzīsim, bet wēl= lāk tevi pabrīnīšķu. Nahz, Krakīt!

(Abi ķēniņ. l. p. t.)

5. ķēniņ.

Elenora.

Elinore. (eenakk g. k. p. s.) Tumſch!? — — ſche wiſai tumſch?! — — ~~Ja~~ ~~Kaſtne~~! ~~ja~~ par ſihmi, ka jau ne~~w~~ij nama, bet ſirds=ſwarois=ſche man aiſ=ſlehgtas:.. ~~dk~~ Deews:.... Tumſch... newees=nau=mani gaidſijis..... Tumſa, iſſaw tumſa! Tumſa mehds=man ar aſo azihm ſchwaſ=nahkat..... Neweens man nenahk preti:.. dk! nenahzu jau ~~no~~ ſche mihleſtibu mantot, tu=nepelnu pate to ~~nepaneſtu~~ ar..... Gribeju tik pateik=ties par man paraduſcho lihdſeſtibu..... Sakrituſi, domaju ~~to~~, raudſitees tad uſ=nu Deewu=gahju, kuŗſch newar tahlu kluſt, meerijaki.... dk, Deews! — — — ~~Kaj~~ iſſpehſi, wij iſpildſi, kameſnu atlikuſi?! — — Atleita, mana iſlutinata ~~ſirds~~! Tawſu=teewis=ſereji, bet preeſchwoji÷ — — neween lehtai ſirdsehſtur: preeſchwoji kaunu. Kapi wiſu wſilakais, atweneet man! ~~Ja~~ Nahwe, ak neleeſees ~~ſche~~ ~~dſihwot~~ ~~tahl~~! ~~Tahl~~ ~~ſirdſchi~~ ~~leſmi~~ ſirdſchi=leſmi! (nokrihſt uſ kreſla.)

6. ſkats.

Elinore. Kruſtm. Rob. Alin. mehlak. Rob. Alin.

Kruſtmalte. (eenakk ar Robertu un Alinihpu Zaun g. p. s.; mahjeem katram ~~no~~ lakta roſe roka.)

Rob. Manihpa nahkſi, manihpa nahkſi! un tehws ar tahlin nahkſi! Es tad tapſ ſche wiſ apgaiſmatſ, mehſ ſche wiſ ſehdſ=ſim, gaidſim tehwa=nahkſi. Tas=buhs tik jauki, wezo Kruſtmahti, tas buhs tas ſkaiſi jauki!?

Kruſtm. Ka tad, behrnihſ, ka tad.

Rob. (uſ kreſlem rahdidams.) Meh=ſ ar tehwu ſehdſim te, manihpa ar tehwa=mahti, kad winſch buhs atnahkuſi, ſehdſi=ſim — ta manihpa pate pirmahk ſaſija — i un tu Kruſtmahte ar Alinihpu, jihſ=abas, ka ar weenu kapa, jihſ=ne=ſkſkiramahs, jihſ=abas ſehdſehſat tur=tuw — (eerauga Elinori) Kruſtmahte, kruſtmahte! ka=tuw jau ſehdſi, aiſſeg=ſtahwu azihm?!

Alini. Aiſſegtahwu azihm?! paſaki, paſa=

ki man ar Hafulischi!

Kruftm. Ta kuhs ne juhsos telwa-makniņa! Ta gaitiht weesis, negaiditos-pehz! Ka tas tad gadijas! Kur ne wehl juhs makniņa, kur gan Kanejahs-? Kautnaktu drihs! (Roberts Hein. eenahk gan l. ja. d. pamana Elinori, transparentos apgaismotos) Klusi mahsuliht, klusi!

Hein. (uz Rob.) Klusi, Robiti! klusi brahliti!

Hein. (ewehlas beidzot itkā tuhkstoš pee Elinores un saka tam ausi)

Roberts-Heinipa (abi vienlaicigi) „Esi sweizinata!" „esi sweizinata!" „mihļo telwa-makt!" (Sweizinahti mahsee Elinorei rokas.)

Roberts. „Esi sweizinata!" „makt!" „esi sweizinata mahsas pasuntes!" (Sweizinahti abas-rokas)

Hein. Sweizmihļo swetka-makt: „Esi sweizinata!! sirsnigi sweizinata!

Elinore. Heinipa!!! (abas apkampjahs,

Gotu-Deewam ween muļķa spehle melotipus: „Esi sweizinata mihļo telwa-makt!" Melotipu spehlēht beidzot apsaimnieka Heinipa Roberta un kuzlehns Elinore rauds.)

Rob. (Elinori peerokam pemtams) Telwa-makt mihļo telwa-makt! neraudi, neraudi! Kapehz gan raudi? Sweizi! apskati ar, ka te spaidis ispuschkatē: un mahsu maniņa to preekschā telwi-darija. Heinipa preezajahs-tam preezajahs: ka tu pee mums nahkschot. Nerauds mihļo telwa-makt! neraudi. Mahsu maniņa wi laika un mihļa tik mihļa! nebihstas, mahsu maniņa tew ne ka launa nedarihs.

Hein. (liek plinti pee kruftm. stahwejam, peeteizas pee Elinores) Un es tewi ar mihļo telwa-makt! neraudu.

Rob. Un mahsu maniņa saprot, ka tu arpat laika un mihļa un ka tu nu arween pee mums dsihwosot. Mahsu maniņa

